

Debatten van de provincieraadszitting

25 april 2018

OPENBARE ZITTING 25 APRIL 2018**Mevrouw de voorzitter**

Goed, collega's, de provincieraad van vandaag, woensdag 25 april 2018. Ik verklaar de provincieraad voor geopend. Ik heet uiteraard iedereen opnieuw van harte welkom. Mijnheer eerste gedeputeerde, dames, heren gedeputeerden, mijnheer de griffier, collega's.

Ik heb verlofaanvragen van de heer Kurt Moens, de heer Geert De Roo en mevrouw Haentjens. Zijn er nog verlofaanvragen? Neen? Dan heb ik de melding dat de heer gouverneur iets later zal aankomen, waarvan akte. Dan kan ik onmiddellijk overgaan tot de behandeling van de agenda.

PUNT 1. ECONOMIE (OPENBARE ZITTING)

Samenwerking sociaaleconomisch middenveld

Toekenning van een subsidie aan de Confederatie Bouw te Zwijnaarde voor de provinciale voorstelling van het visierapport "Mens en technologie"

Mevrouw de voorzitter

Zijn hierover vragen? Ik zie mevrouw Dooms en de heer Moens.
Mevrouw Dooms, u heeft het woord.

Mevrouw Dooms

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Nu, ik ga punt 1 en 2 samennemen. Ik weet dat er voor zaken gelijk een voorstelling van een visierapport van de Bouwunie geld voorzien is in het budget. Ik weet ook na vragen van verschillende raadsleden al dat dat budget er is en dat dat budget ook moet worden opgebruikt. Maar wat mij een beetje stoort, is dat wij dat geven voor de voorstelling van een visierapport. Voor een receptie hadden we dat misschien nog kunnen begrijpen. Maar we geven nu 5.000 euro voor een voorstelling van een rapport. Als we dan kijken naar het volgende punt, dat we een kleine 800 euro hebben voor Europa, en natuurlijk, dat is prijzengeld, maar misschien willen zij ook een receptie. Dus ik vind dat dat allemaal niet zo in verhouding is. Dank u wel.

Mevrouw de voorzitter

Mevrouw Dooms.
Mijnheer Moens.

De heer Moens

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Zeker dat eerste puntje, subsidie aan de Confederatie Bouw te Zwijnaarde, is een traditioneel punt dat hier jaarlijks verschijnt. U kent ons standpunt daaromtrent ondertussen. Collega Boels heeft dat ook op de Eerste Commissie nog vertolkt. Ik ga ervan uit dat de meerderheid niet van gedachte zal veranderen. Wij ook niet. Dus wij kunnen het kort houden, we gaan ons onthouden.

Mevrouw de voorzitter

Ik dank u, mijnheer Moens.
Mevrouw Verhoeve.

DEBATTEN

Mevrouw gedeputeerde Verhoeve

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik wil toch nog heel summier overlopen waarom we dit doen. Het is zo dat het subsidiereglement, vanuit het reglement, maar vanuit de budgetsleutel waarop krediet is voorzien voor subsidies aan samenwerkingsinitiatieven met het sociaaleconomisch middenveld van ... Verder is het zo dat de voorbije legislatuur via de provincieraad verschillende initiatieven van socio-economische organisaties werden ondersteund. De nadruk ligt natuurlijk steeds op de Oost-Vlaamse economie en/of Oost-Vlaamse ondernemers. Deze evenementen worden ook georganiseerd op provinciaal niveau. Door het financieel ondersteunen van deze evenementen en acties stimuleren we dan toch kennisuitwisseling en netwerking met en tussen Oost-Vlaamse ondernemers, tenzij men dat niet belangrijk vindt. Hiermee investeren we dan in een positief ondernemersklimaat in de provincie, waar bedrijven elkaar inspireren en verrijken. En in bepaalde gevallen voorzien we tevens een inhoudelijke bijdrage. We krijgen daar ook als provinciebestuur de nodige visibiliteit. Ik was afwezig op de Eerste Commissie vorige week, maar ik wil toch nog meegeven, ik weet niet of dit ook gezegd is, dat wij ook nog andere initiatieven steunen met het reglement. In 2017 hebben Voka, UNIZO en de Confederatie Bouw nu een subsidie ontvangen via goedkeuring van de provincieraad. Bij al deze aanvragen ging het over hetzelfde bedrag, namelijk 5.000 euro. De return voor de provincie, zoals ik zei, visibiliteit. We krijgen daar logovermelding in al het drukwerk, een voorstelling die geprojecteerd wordt en zo verder. Dus bij deze.

Mevrouw de voorzitter

Goed, mevrouw gedeputeerde.

Mevrouw Dooms, goed?

Dat volstaat, mijnheer Moens? Goed, dan leg ik dit punt ter stemming.

Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.

42 'ja', 26 onthoudingen, geen 'neen'. Punt 1 is goedgekeurd.

PUNT 2. EUROPESE SAMENWERKING (OPENBARE ZITTING)

Aanpassing Informatiepunt Europa Direct

Vaststelling van het reglement m.b.t. de interactieve wedstrijd "Zoektocht in de EU – projectwebsite", inwerkingtreding op 01 mei 2018, toepasselijk op de editie 2018

Mevrouw de voorzitter

Wenst iemand tussen te komen? Neen? Dan leg ik dit punt ter stemming.

Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.

62 'ja', 6 onthoudingen, geen 'neen'. Punt 2 is goedgekeurd.

PUNT 3. MOBILITEIT – FIETSSNELWEGEN (OPENBARE ZITTING)

Bouw van een onderdeel fietssnelweg F417 langs de spoorlijn tussen Houte en Kalle te Oosterzele
Goedkeuring van bestek en raming, opdracht te gunnen bij wijze van openbare procedure

Mevrouw de voorzitter

Wenst iemand tussen te komen? Neen? Dan mag ik dit punt ter stemming leggen.
Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.
69 'ja', geen onthouding, geen 'neen'. Punt 3 is goedgekeurd.

PUNT 4. RECREATIEDOMEINEN (OPENBARE ZITTING)

Provinciaal domein Het Leen
Renovatie en uitbreiding bosinfocentrum
Goedkeuring van bestek en raming, opdracht te gunnen bij wijze van openbare procedure

Mevrouw de voorzitter

Wenst iemand tussen te komen? Neen? Dan leg ik dit punt ter stemming.
Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.
69 'ja', geen onthouding, geen 'neen'. Het punt is goedgekeurd.

PUNT 5. ONDERWIJSINSTELLINGEN (OPENBARE ZITTING)

PCVO Dender en Schelde en PCVO VIVA
Vrijwillige fusie door samenvoeging per 01 september 2018 tot PCVO Groeipunt

Mevrouw de voorzitter

Zijn hierover vragen? Ik zie dat de heer Moens tussenkomst vraagt. Goed, dan geef ik onmiddellijk het woord aan de heer Moens.
Mijnheer Moens, u heeft het woord.

De heer Moens

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik denk dat er weinig discussie is over het feit dat dat een noodzaak is, die fusie van die twee PCVO's. Meer zelfs, met alleen die twee fusioneren, zullen we ook niet aan die 700.000 lessen cursist komen. Er zal nog een centrum moeten bijkomen en ook dan zal het niet evident zijn. Het enige waar ik een beetje voor vrees, zeker wetende dat PCVO VIVA toch wel een zeer uitgebreid netwerk heeft van lesplaatsen, ik vrees dat het verre van evident zal zijn om dat op een goede, degelijke en efficiënte manier te managen. Ik denk dat daar toch bijzondere aandacht zal moeten naar uitgaan, nu al, en zeker als daar dan nog een fusie bijkomt.

DEBATTEN

Mevrouw de voorzitter

Goed, dank u, mijnheer Moens.
Mijnheer gedeputeerde, u heeft het woord.

De heer gedeputeerde Hertog

Ik denk dat het klopt wat de collega zegt. Er zijn een aantal lesplaatsen die trouwens zeer weinig uren cursist genereren. Alleen is het ook altijd een beetje aftoetsen of het wel nuttig is om een lesplaats te sluiten, want eens dat je ze sluit, ben je die vestigingsplaats kwijt en dan kun je niet meer terugkeren naar die gemeente. Dus dat is een oefening die inderdaad moet gebeuren de komende jaren, zeker met de tweede fusie die er nog aankomt. Maar het voordeel is dat we nu ook met deze fusie een directeur zullen hebben, maar ook een adjunct-directeur, omdat er twee vastbenoemden zijn. Het zal voornamelijk de adjunct-directeur zijn die de komende jaren die oefening zal voorbereiden. Uiteraard wordt dat hier verder beslist. Maar die gaat die oefening zeker maken.

Mevrouw de voorzitter

Ik dank u, mijnheer gedeputeerde.
Mijnheer Moens, goed? Dan leg ik dit punt ter stemming.
Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.
69 'ja', geen onthouding, geen 'neen'. Punt 5 is goedgekeurd.

PUNT 6. ONDERWIJSINSTELLINGEN – WIFIVERBINDING (OPENBARE ZITTING)

Verdere uitwerking van het wifinetwerk van de scholen, te gunnen binnen het raamcontract van de ICT Opdrachtcentrale van de stad Brugge

Mevrouw de voorzitter

Ik zie tussenkomst.
Mijnheer Bauwens, u heeft het woord.

De heer Bauwens

Dank u, voorzitter. Naar aanleiding van dat voorstel hier dat voorgelegd wordt voor de wifiverbindingen in de scholen en in onze provinciale scholen, inderdaad, twijfel ik er niet aan dat dat een dringende noodzakelijkheid is. Toch maak ik de volgende bedenkingen en vragen over de gegevens van dit dossier. Gegevens die we in dat verslag aan de provincieraad niet altijd kunnen terugvinden. Daarom mijn vragen. Eerst en vooral wat de performante uitrusting betreft. Men stelt voor tienmaal een accesspoint R510, ik word hier even technisch, en viermaal een 12p switchen-verdeelpunt. Mijn vraag daarover is: kost dat 242.669 euro per school of is dat voor alle scholen? En dan bedoel ik de vijftien scholen min de twee scholen die uiteraard na het volgend schooljaar worden bediend. Maar we weten dat zo een accesspoint R510 ongeveer in grote hoeveelheden 800 euro per stuk kost. Zo een accesspoint R510 is wel voor een groot verbruik, namelijk 500 toegangen tegelijk. Dat is wel goed voor een grote zaal of een speelplaats, maar zeker niet voor een klaslokaal, dat is te zwaar. Want als we bedenken en weten dat de aankomst van de Ronde van Vlaanderen bediend wordt door zo een accesspoint en dat die maar 200 toegangen hebben en dat dat perfect functioneerde – de laatste Ronde van Vlaanderen spreek ik dan wel – dan zien we hier dat we te zware installaties teweegbrengen. Ook vraag ik mij af of de

besproken 32 uren werkweek – is dat per school of is dat voor het ganse project? Dat kan ik daar ook niet uit opmaken. Het wifi-ontwerp is een voorlopige raming, dat staat in de tekst. Per school moet nog het juiste aantal accesspoints vastgesteld worden. Tevens is alles voorgesteld exclusief bekabeling. Nochtans mogen de kosten voor de bekabeling zeker niet onderschat worden in dat gebeuren. Op het einde van dat verslag lees ik dan ten slotte, wordt dan de provincieraad gevraagd voor dit punt een volmacht of blanco cheque te geven. Want bij goedkeuring van dit punt is de kostprijs ongeacht het bedrag. We weten allemaal dat bij een ICT-gebeuren de kostprijs nogal vlug zwaar kan oplopen. Ten slotte wijs ik ook nog op de onderaannemer die geciteerd wordt in dat verslag, die waarschijnlijk de plaatsing zal doen. Die heeft pas, in januari 2018, nog een alarmbelprocedure voor zijn vennootschap moeten toepassen en gepubliceerd in Het Staatsblad van 18 januari 2018, wat duidt op een verlies van maatschappelijk kapitaal. Ze hebben daar een oplossing aan gegeven, maar is die firma dan nog wel degelijk genoeg om voor de provinciale scholen die uitrol te doen? Het is in elk geval een feit om extra voorzichtig te zijn bij het opvolgen en toekennen van de werken. Alstublieft.

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mijnheer Bauwens. Dan geef ik het woord aan de heer gedeputeerde. Mijnheer Hertog, u heeft het woord.

De heer gedeputeerde Hertog

Mevrouw de voorzitter, sommige dossiers ken ik in hun techniciteit al wat beter dan andere. Maar ICT is niet mijn grootste specialiteit, moet ik bekennen. Natuurlijk, voor de techniciteit van ICT-dossiers, daarvoor dient eigenlijk de commissiezitting waar de specialisten ter zake ook aanwezig zijn. Dus ik wil een aantal vragen die gesteld zijn, onder meer: zijn die accesspoints niet te groot, ik wil die allemaal wel doorgeven. Wij hebben ons gebaseerd op de gegevens die door onze directie ICT en in overleg met de scholen zijn gepresenteerd. Ik wil die vragen gerust doorgeven, zodat daar een schriftelijk antwoord op bezorgd wordt, maar daar kan ik eerlijk gezegd vandaag niet zomaar op antwoorden. Wat ik wel weet, is dat het bedrag dat voorzien wordt in het dossier voor alle scholen samen is. Dat is niet voor één school. En dat dat bedrag ook allemaal voorzien is op de budgetten. We tekenen dus met andere woorden nooit een blanco cheque. Mocht het ooit gebeuren dat de budgetten niet toereikend zijn, moeten wij sowieso budgetwijzigingen voorstellen aan de raad en dan zal deze terugkomen. Maar de budgetten die nu worden voorgesteld, dat is een inschatting van onze diensten dat het daarmee gefinancierd kan worden en die zijn ook ter beschikking. De andere vragen, ik moet u eerlijk bekennen, zal ik aan de dienst ICT vragen en de techniciteit daarvan moeten zij mij dan maar op papier zetten en dan zal ik die aan alle leden van de raad bezorgen.

Mevrouw de voorzitter

Goed, mijnheer gedeputeerde. Mijnheer Bauwens.

De heer Bauwens

Ja, ik moet eraan toevoegen dat ik ook mijn tijd nodig gehad heb om die zaken een klein beetje nader te bekijken. Ik wil er wel de gedeputeerde op wijzen dat in zijn verslag aan de provincieraad op de laatste alinea staat dat de concrete bestelling via de deputatie verloopt. Hij vraagt of wij daarmee akkoord gaan. Ongeacht het bedrag. Dus daarop heb ik mij gebaseerd.

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer de deputé.

DEBATTEN

De heer gedeputeerde Hertog

Ik begrijp zeer goed dat de collega wel wat tijd nodig gehad heeft om het dossier te doorgronden en de vragen te stellen. Maar vragen stellen is een stuk gemakkelijker dan ze beantwoorden. Dus ik kan echt niet op de techniciteit van die vragen nu ingaan. Ongeacht het bedrag, nogmaals, alleen als het gebudgetteerd is natuurlijk. Ik bedoel, de budgetten zijn voorzien. Dat kan wat minder zijn. Maar als het meer is dan de voorziene budgetten, moet er sowieso een budgetherziening plaatsvinden.

Mevrouw de voorzitter

Goed, mijnheer gedeputeerde.

Mijnheer Bauwens, goed? Wij hebben de antwoorden van de heer gedeputeerde gehoord. Dan mag ik dit punt ter stemming leggen? Goed.

Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.

64 'ja', 5 onthoudingen, geen 'neen'. Het punt is goedgekeurd.

PUNT 7. PAULO TE GENT – OPLEIDINGSCENTRUM (OPENBARE ZITTING)

Ontwerp masterplan nieuwbouw en vernieuwbouw

Goedkeuring van bestek en raming, opdracht te gunnen bij wijze van openbare procedure

Mevrouw de voorzitter

Wenst hierop iemand tussen te komen? Neen? Dan leg ik dit punt ter stemming.

Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.

68 'ja', geen onthouding, geen 'neen'. Het punt is goedgekeurd.

PUNT 8. WONEN – REGLEMENTERING (OPENBARE ZITTING)

Vaststelling van het reglement betreffende het verlenen van aanvullende leningen op afbetaling voor het verbouwen van woningen in Oost-Vlaanderen, opheffing van het reglement van 07 oktober 2015, inwerkingtreding daags na het verkrijgen van de erkenning door de FSMA met overgangsmaatregel en goedkeuring van de modelovereenkomst

Mevrouw de voorzitter

Dit punt is besproken in de commissie. Er is een amendement namens de Tweede Commissie. Dat luidt als volgt: artikel 17, slotbepalingen, paragraaf 1: Dit reglement treedt in werking de dag na het verkrijgen van de erkenning door de FSMA, wordt aldus thans vervangen: Dit reglement treedt in werking op 25 april 2018. Dus ik ga eerst laten stemmen over het amendement. Opening van de stemming.

Ah, pardon, mijnheer Evrard, mijnheer Scheire en mevrouw Doms.

De heer Evrard

Mevrouw de voorzitter, dank u. Onze fractie heeft toch een aantal bedenkingen bij dit agendapunt. We hebben dat in het verleden ook al gesteld: is het eigenlijk de kerntaak van de provincie om consumentenkredieten te verschaffen? We weten dat er intussen een erkenning is van de FSMA, maar die werd indertijd toegekend met een aantal opmerkingen erbij. Nu, de hamvraag is: waarom wordt er eigenlijk van een hypothecair krediet overgestapt naar een consumentenkrediet? Ik vermoed dat de belangrijkste reden is dat dat kostenbesparend is, omdat er anders een hypothecaire inschrijving moet zijn. Maar anderzijds merken we toch op met een consumentenkrediet dat dit veelal een lening eigenlijk in tweede lijn zal zijn. De meeste mensen zullen eerst een hypothecair krediet aanvragen. Meestal kunnen ze niet genoeg lenen en dan nemen ze een bijkomend consumentenkrediet. Maar dit consumentenkrediet zal ook veelal dienen net om de hypothecaire inschrijving van dat eerste krediet te betalen. Nu, als ik mij niet vergis, gaat een hypothecaire lening ook altijd voor op een consumentenkrediet bij wanbetaling. Dus eerst zal de hypothecaire lening moeten afgelost worden bij wanbetaling, pas dan zal men het consumentenkrediet terugbetalen. Onze belangrijkste vraag is: hoe gebeurt eigenlijk de controle op de solvabiliteit van de ontleners? Want dat is niet zo een eenvoudige vraag. Intussen is ook gebleken dat er al een zekere achterstand is van betalingen uit het verleden. Hoe verzekert de provincie zich bij wanbetaling? Welke maatregelen worden er genomen bij wanbetaling?

Mevrouw de voorzitter

Ik dank u, mijnheer Evrard. Dan geef ik het woord aan de heer Scheire.
Mijnheer Scheire, u heeft het woord.

De heer Scheire

Dank u, mevrouw de voorzitter. Collega's, het standpunt van onze fractie ten overstaan van deze aanvullende leningen is genoegzaam bekend. Ik ga daar niet verder over uitweiden. Maar tijdens de budgetbesprekingen was eigenlijk toegezegd dat binnen de reglementering voor deze leningen ook de factor duurzaamheid aangehaald zou worden, om die woningen duurzamer te maken met de centen van deze leningen. Ik heb begrepen op de commissie dat er nog een tweede wijziging komt in het reglement. Daarom zal onze fractie zich vandaag hierover onthouden.

Mevrouw de voorzitter

Ik dank u, mijnheer Scheire. Dan geef ik het woord aan mevrouw Dooms.
Mevrouw Dooms, u heeft het woord.

Mevrouw Dooms

Dank u wel. Wat mij stoort, is eerder de formulering van de tekst. Dus wij gaan dit goedkeuren, maar men zou in de toekomst een beetje moeten opletten met de formulering. We hebben in België een wet op de bestrijding van witwassen en de strijd tegen terrorisme. In het kader van deze wet gaan we dus ook nu facturen beginnen opvragen. Maar wat mij enorm irriteert, is dat witwassen en terrorisme door elkaar worden gebruikt. De twee zijn niet hetzelfde en zijn totaal niet onderling inwisselbaar. Als je terrorisme hebt, is de oorsprong van uw fondsen veelal gekend. Dat is vaak heel wit geld. Dus het opvragen van de facturen lijkt mij dan ook legitiem als controle daartegen, als je zeker weet dat het gaat naar verbouwingswerken bijvoorbeeld. Maar voor witwassen is de oorsprong van de fondsen zwart, dus eigenlijk afkomstig uit een misdrijf. Het opvragen van de facturen is daarbij dus gewoon nutteloos. We kennen de oorsprong van de fondsen, dat is namelijk de provincie Oost-Vlaanderen, en ik denk dat wij wel weten vanwaar ons geld komt. Nu, u zou natuurlijk kunnen stellen: met het opvragen van de facturen bent u dan zeker dat de verbouwing in het wit gebeurt, maar dat vraagt dan weer extra controles en ik vermoed dat voor 12.000 euro die controles niet gaan gebeuren. Als we dan toch iets willen doen tegen dat witwassen, zou het interessanter zijn om te kijken wat de oorsprong is van het geld waarmee ze de

DEBATTEN

lening terugbetalen. Is dat cash enzovoort? Dus misschien in de toekomst moeten we daar meer op inzetten. Dus vandaar, de formulering loopt wat mank. Maar we gaan het toch goedkeuren.

Mevrouw de voorzitter

Goed, mevrouw Dooms. Dan ga ik nog het woord geven aan de gedeputeerde. Mijnheer Couckuyt, gaat u antwoorden?

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. De tussenkomst van de heer Evrard, waarom omzetting van hypothecair naar consumentenkrediet? Wel, het is inderdaad een zwaardere procedure om de erkenning voor een hypothecaire lening te krijgen. We moeten nagaan of wij die procedure de moeite waard vinden voor wat wij willen bereiken of niet. Wat we merken, is dat de aanvragen om woningen aan te kopen, dat die laatste jaren niet meer voorkwamen. Dat zou een belangrijke reden kunnen zijn om een hypothecaire lening te verschaffen. Nu, als het meestal niet de vraag is om deze bijkomende leningen te verkrijgen, dan denken we dat we de zwaardere procedure voor de eventualiteit dat het zich zal voordoen dat iemand een woning wenst aan te kopen, niet moeten doorlopen en de zaak beter eenvoudig laten, ook in de administratieve afhandeling. Want het betreft heel wat meer en omslachtigere procedures en reglement. Vandaar dat we naar een consumentenkrediet gaan dat aan alle voorwaarden voldoet van waar wij de lening voor willen verschaffen. Dat is inderdaad, zoals u zegt, een lening in tweede orde, want betrokkenen moeten alleszins beschikken over een hypothecaire lening vooraleer ze bij ons kunnen aankloppen om een lening te verkrijgen.

De vraag naar controle op solvabiliteit is omschreven in het nieuwe reglement. U verwijst naar de toestanden in het verleden waar een achterstand opgebouwd is bij de terugvordering. Anders dan in het verleden is er nu een controle bij de Centrale voor kredieten aan particulieren waar wordt nagegaan of een betrokkene solvabel is of leningen lopen heeft waar hij bij de afbetaling in gebreke gebleven is. Dus dit is een sluitend element. De lening wordt niet verschaft aan iemand die onvoldoende solvabiliteit heeft ofwel qua inkomen ofwel door leningen die hij niet afbetaalt in consumentenkrediet of alle andere kredieten door raadpleging van de centrale. In het verleden was dit ten eerste niet mogelijk. Er was nogal wat verwarring over. We hadden toen ook geen erkenning. We moesten die ook niet hebben en we mochten ook de Centrale voor kredieten voor consumenten niet raadplegen. Nu, door deze erkenning is alles duidelijk gesteld en kunnen we deze centrale raadplegen, moeten wij dit ook doen in het kader van dit consumentenkrediet dat wij verlenen en menen wij toch een bijkomende controle te hebben op de solvabiliteit en op de mogelijkheid van mensen om met de leninglast die zij reeds dragen, daar het verschil te maken met hun inkomen, zodat we weten dat we geen overleneren aan iemand toestaan, waardoor hij te weinig zal overhouden om zelf nog op een respectabele manier van te leven. Dus dit is een sluitend geheel dat in het nieuwe reglement in een goed evenwicht is ingepast. Dat wat het antwoord aan de heer Evrard betreft.

Mijnheer Scheire, inderdaad, op dit moment zijn de elementen rond verduurzaming van deze lening nog niet ingebracht, omdat wij een onderzoek laten doen hebben door een universiteit. We hebben dit uitgeschreven en daar is op ingepikt. Die moet duidelijkheid brengen in een aantal elementen rond het verschaffen van deze lening, in de heroriëntering, verfijning van de leningen die we nu verschaffen, zodanig dat we toch nog, ten eerste aan een nood voldoen en ten tweede, toch die duurzaamheid kunnen inpassen in het reglement. We zijn zover nog niet. We willen ook er voldoende draagvlak voor creëren. U zult als commissie daar alleszins ook voor geraadpleegd worden. Net zoals wij met de diensten in de provincie zelf, want wij zijn rijk aan knowhow. Ook binnen de provincie zelf zal voldoende opbouw tot dit reglement met andere diensten gezocht worden. Je kunt een reglement maken dat zo duurzaam is dat niemand er nog beroep wil op doen. Je kunt een reglement maken dat in die voorwaarden zit dat anderen het ook verschaffen. Ik denk aan de leningen van de Vlaamse overheid. Of je kunt een reglement zoeken waar én de duurzaamheid én wat wij willen bereiken, dat mensen hun woning kunnen verbeteren, dat deze elementen gekoppeld zijn. Het is net dat evenwicht dat wij in de toekomst zullen uitbouwen. In de huidige stand van de procedure waar wij aangegeven hebben aan welke erkenning tegen welke timing wij moeten voldoen, was dit niet mogelijk om dit in te bouwen. Maar in elk geval, we gaan de belofte nakomen. Er wordt aan gewerkt via het onderzoek dat nu neergelegd zal

worden door, ik denk het HIVA die het onderzoek gedaan heeft, samen met onze dienst cijfers en planning, data en analyse.

Dan wat mevrouw Dooms betreft. De onderwerpen rond witwassen en dergelijke en terrorismebestrijding zijn algemene maatregelen die opgelegd worden bij het verstrekken van dergelijke kredieten. U bent er heel goed thuis in. Ik helemaal niet. Maar men heeft mij verzekerd dat het reglement in elk geval aan de voorwaarden voldoet. Wat het element van controle is waar u naar verwijst, meen ik dat het voor de bescheiden lening die we toekennen op maandbasis vrij moeilijk uit te maken is of iemand het gedeelte van zijn inkomen die hij ter afbetaling van deze lening moet doen, of dit gebeurlijk zwart geld zou zijn. Als het iemand is die achter zijn muren bijklust of hij gebeurlijk naar de winkel gaat met zwart geld of zijn wagen voltankt met zwart geld. Dit is een onderscheid in dit kleine gedeelte wat op een inkomen als aanslag gevestigd wordt, wat echt zeer moeilijk zal uit te maken zijn als wij niet echt de revisor sturen naar elke ontleners om zijn inkomsten en uitgaven te analyseren. In elk geval denk ik dat wij proberen van aan de voorwaarden te voldoen zonder dit extra gewicht te geven. Ik kan mij indenken dat bij andere kredieten die veel groter zijn waar ook bedrijven beroep op doen, dat deze elementen veel sterker van belang zijn dan in het geringe krediet waar het hier over gaat. Men heeft mij verzekerd dat wij aan alle voorwaarden voldoen om deze controlemechanismen voldoende te beheersen. We willen dit ook niet overbeladen in deze fase.

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mijnheer gedeputeerde. Ik zie de heer Evrard en de heer Maes.
Mijnheer Evrard.

De heer Evrard

Mijnheer de gedeputeerde, ik had nog een paar kleine vragen. Moet ik daaruit begrijpen dat dus iemand al een hypothecair krediet moet hebben om een dergelijk consumentenkrediet te krijgen? Mijn vraag is dan: mag dit consumentenkrediet gebruikt worden om bijvoorbeeld een hypothecaire inschrijving te betalen of de notariskosten? Want daar struikelen vaak de banken over, dat de mensen niet voldoende geld hebben om dat te doen. Dan nog een vraagje. Wat met het consumentenkrediet en de terugbetaling als de provincies bijvoorbeeld binnen een x-aantal jaren opgedoekt worden? Verschuift die verantwoordelijkheid naar de toezichthoudende overheid? Want ik denk dat die kredieten zowel op tien als op twintig jaar kunnen. Of ben ik mis, is het op tien?

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mijnheer Evrard.
Mijnheer gedeputeerde.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Ik merk door uw vraag, mijnheer Evrard, dat ik een aantal elementen van uw vraagstelling die u in eerste instantie gedaan heeft onvoldoende beantwoord heb. Hypothecaire krediet, wij zouden de erkenning als hypothecair kredietgever moeten hebben om te ontleneren, om het schrijven bijvoorbeeld van de notaris en dergelijke meer te kunnen voldoen. Door het feit dat wij nu een consumentenkrediet hebben, is dit niet meer aanwezig. Dat betekent ook dat wij geen vertekening krijgen van de leninglast waar een bank rekening mee houdt bij het verlenen van een krediet. Want in het verleden intervenueerden wij werkelijk in dat hypothecaire krediet door het feit dat wij ook de middelen gaven om bijvoorbeeld notariskosten te betalen. De manier waarop wij nu krediet verlenen, is het verschil tussen een raming die iemand maakt van de middelen die hij nodig heeft, daar trekken wij het hypothecair krediet af en men kan bij ons slechts ontleneren voor die elementen van verbouwing om de lening bij ons te bekomen. Is dat verschil kleiner dan 12.000, dan zal de lening die men bij ons kan krijgen kleiner dan 12.000 zijn. Men kan niet meer ontleneren om een hypothecaire lening, om de kosten hiervoor te voldoen.

DEBATTEN

Wat betreft de vraag naar de verzekering tegen niet-betaling, het is zo dat wij een globale verzekering hebben tegen niet-betaling en dat die de niet-betaalde leningen voldoet. Dus er is nooit een last over die ten laste van de provinciale rekeningen komt. Op het moment dat een provincie bepaalde bevoegdheden verliest, zoals wij recent kunnen ervaren hebben, is degene die de opdracht overneemt de volledige verantwoordelijke voor alles wat rest. Dat betekent: als er nog afbetalingen zijn in een termijn van twintig jaar, dan zal die overheid of die instantie die onze leningen overneemt, die voorwaarden mee moeten overnemen in de opdracht die hij van ons krijgt. Dus er is altijd een opdracht die doorgaat. Het is hetzelfde met de instellingen die we overlaten, die zijn met alle lasten en alle lusten overgedragen naar de rechtsopvolger van deze opdracht. Ook hier zou dat dus gebeuren. De rechtsopvolger neemt alles mee, ook de verantwoordelijkheden.

Mevrouw de voorzitter

Goed, mijnheer gedeputeerde. Ik zie de heer Evrard knikken. Dan zie ik de heer Maes. Mijnheer Maes, u wilt tussenkomen? U heeft het woord.

De heer Maes

Dank u, mevrouw de voorzitter. Ik wil nog even ingaan op dat naar de toekomst duurzamer maken van die leningen. Ik vind dat een nobel idee om dat te doen, maar je moet ook goed oppassen hoe je dat aanpakt. Want mensen die gewoon uit overtuiging duurzamer gaan handelen omdat ze weten dat onze blauwe planeet in gevaar is, spijtig genoeg is dat nog altijd een minderheid. Ik vind dat zelf zeer spijtig, maar ik stel dat nog altijd vast. Er zijn maar twee zaken die werken, dat is moeten of goedkoper zijn. Moeten, dat wil zeggen in deze sector, dat is normeren. Normeren werkt. Er zijn al heel wat stappen gezet. Ik vind dat veel te traag. Het is natuurlijk niet aan de provinciale overheid om te normeren. Dat is niet onze bevoegdheid. Een tweede systeem is als we met een normering werken, dan moeten we die zo opstellen dat die over langere termijn werkt en dat die intrest zo laag is, dat hetgeen ze eigenlijk moeten betalen jaarlijks minder is dan hetgeen ze uitsparen aan energie of wat dan ook. Dat is iets dat je zeer goed in de toekomst zult voor ogen moeten houden als je wilt dat dat werkt, die aanvullende lening, met het doel om duurzamer te verbouwen. Ik vind dat een zeer nobel doel. Maar dan zal je moeten zorgen dat er een winstfactor is voor de gebruiker, voor de consument en anders zal het niet werken.

Mevrouw de voorzitter

Goed, mijnheer Maes, ik dank u. Wenst er nog iemand tussen te komen? Neen? Dan ga ik voort, want de stemming lag open. U ziet, mijnheer Evrard, dat ik een en al oor ben als u wilt tussenkomen, want normaal gezien moest ik eerst stemmen over het amendement en dan u het woord geven. Maar u ziet, mijnheer Evrard, u vraagt en ik geef u al het woord.

Goed, wij gaan voort met de stemming over het amendement. Dus wij hebben paragraaf 1, het reglement treedt in werking op 25 april 2018. De stemming is open.

[stemming]

Heeft thans iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.

44 'ja', 25 onthoudingen, geen 'neen'. Hierbij is het amendement goedgekeurd.

Dan ga ik vragen over het punt zelf te stemmen.

Opening van de stemming.

[stemming]

Heeft iedereen gestemd? Sluiting van de stemming.

44 'ja', 25 onthoudingen, geen 'neen'. Het punt is goedgekeurd.

PUNT 9. COMMUNICATIE (OPENBARE ZITTING)

Publicatie Oost-Vlaanderen Informeel – ontwerpen, drukken en verspreiden van het informatiemagazine van het provinciebestuur 2019-2022

Goedkeuring van bestek en raming, opdracht te gunnen bij wijze van openbare procedure

Mevrouw de voorzitter

Ik zie dat de heer Van Gucht wenst tussen te komen. De heer Van Duyse wenst tussen te komen. Mijnheer Van Gucht, u heeft het woord.

De heer Van Gucht

Dank u, voorzitter. Een klein vraagje eigenlijk. In het verslag las ik dat er per jaar een blad volledig verspreid wordt over de provincie. Een korte vraag: is dit ook voor dit jaar voorzien en zo ja, voor welke periode?

Mevrouw de voorzitter

Goed, dat is uw vraag. Dan geef ik het woord aan de heer Van Duyse. Mijnheer Van Duyse.

De heer Van Duyse

Dank u, mevrouw de voorzitter. Twee zaken zou ik willen aanhalen rond dit punt. Het eerste is een meer inhoudelijk punt. Dat gaat over het feit dat deze vraag voornamelijk of uitsluitend gericht is aan grote, bestaande bedrijven. Men moet op zijn minst al drie jaar referenties kunnen voorleggen, dat is punt één. En ten tweede moet men ook een organogram kunnen voorleggen waaruit blijkt dat men allerlei specialisaties en specialisten in dienst heeft. Nu, in een sector waar alle dagen iets verandert, de sector van communicatie en de sector van communicatiebureaus, is het wat spijtig dat wij hier niet starters ook een kans geven en deze offerte of deze aanvraag ook op hun lijf schrijven. Dat is dus mijn eerste inhoudelijke opmerking.

De tweede is iets meer van politieke aard. Dat is ook de reden waarom wij ons niet achter dit punt zullen kunnen scharen. Dat gaat erover dat men nu vandaag, april 2018, een offerte uitschrijft die gaat over een periode van 2019 tot 2022. Op dat ogenblik zal er een nieuwe deputatie zijn, een deputatie die misschien een andere visie heeft, misschien een andere strategie, misschien een ander inzicht over creativiteit vraagt en een andere service vraagt van een communicatiebureau dan het huidige. Ik zeg misschien, dat weet ik niet. Maar het is toch een beetje gek om met de huidige ploeg, met de huidige stand van zaken, met de huidige visie van een deputatie een meerjarenplan uit te werken rond iets belangrijks als communicatie voor een periode die er nog moet aankomen. Wij stellen dan ook voor dit punt uit te stellen en bijvoorbeeld aan de nieuwe deputatie de opdracht te geven om dit zo snel als mogelijk aan te pakken, maar dit niet meer te laten behandelen door de huidige deputatie.

Mevrouw de voorzitter

Goed. Dan geef ik het woord aan de heer eerste gedeputeerde. Mijnheer eerste gedeputeerde, u heeft het woord.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mevrouw de voorzitter, op de eerste vraag kan ik zeggen dat het inderdaad de bedoeling is ook dit jaar in alle bussen, in de 750.000 bussen van Oost-Vlaanderen zo een nummer te verspreiden. Normaliter zal

DEBATTEN

dat het volgende nummer moeten zijn. Dus dat is eigenlijk nog net voor de sperperiode. Maar het is ook nogal evident dat we dat zouden doen. We hebben dat ook andere jaren gedaan en zeker in een verkiezingsjaar moeten we dat doen, om zoveel mogelijk informatie te geven over de werking van de provincie.

Wat de vragen van de heer Van Duyse betreft, u was nochtans aanwezig op de commissie. Ik heb hier het verslag van de Derde Commissie. We hebben dat daar eigenlijk technisch besproken. De technici waren ook aanwezig om u een antwoord te geven. Maar op uw eerste inhoudelijke vraag dat het zou gaan over de drie jaar die wij als eis stellen dat men daar ervaring mee heeft, dat is eigenlijk: u moet drie nummers uitgegeven hebben. Dat is eigenlijk de vraag die gesteld wordt. We vragen een minimum aan waarborgen. We hebben dat niet op het lijf van een of ander bedrijf geschreven. Integendeel, dat staat open voor iedereen. Maar waarom vragen we een minimum aan waarborgen? U zult gezien hebben dat wij drie dingen vragen. Men moet één, het nummer maken, inhoudelijk. Dat wordt uitbesteed. Twee, men moet het drukken. En drie, men moet het verspreiden. Waarom vragen we dat van één firma? We vragen dat aan één firma, omdat we daardoor een betere btw-regeling hebben. U weet dat ongetwijfeld. Wij hadden dat kunnen splitsen, dat we het ontwerp aan kleine starters zouden geven. Zo zijn er nogal wat in de grafische sector die lay-out doen. Maar hier hebben we uitdrukkelijk gevraagd dat dat in één hand door één bedrijf zou gebeuren. Noch min, noch meer. Het is net op het lijf van één firma geschreven. De andere criteria zijn algemeen genoeg. De prijs telt voor 60 procent mee. De visie telt mee voor 15 procent. De creativiteit voor 15 procent en de service voor 10 procent. Het hoofdcriterium is de prijs. Maar er zijn minimale kwaliteitseisen gesteld.

Twee, politiek. Ik heb in de commissie gezegd dat de mogelijkheid bestaat dat we ook niet toewijzen. Maar dat zullen we goed moeten motiveren. Maar waarom moeten we wel de offerte lanceren? Omdat het contract nu eenmaal ten einde loopt. Wij kunnen niet meer verlengen. Wij willen dit dossier klaarleggen. Want indien we dat niet zouden doen, dan creëren we een probleem voor de toekomstige deputatie en de toekomstige provincieraad. Dan kunnen ze gewoon geen nummer uitgeven. Er is een zeer korte opzegtermijn voorzien. Zelfs indien wij een toewijzing zouden doen, met drie maanden opzeg is het gedaan. Dus ik denk dat de nodige waarborgen voorzien zijn. Ik heb dat trouwens in die zin ook beantwoord. Ik geloof dat het een vraag was van mevrouw Dooms in de commissie. Ik heb het verslag bij. Ik zou het kunnen controleren. Ik stel dan ook voor dat we dit goedkeuren.

Mevrouw de voorzitter

Ik dank u, mijnheer eerste gedeputeerde.
Mijnheer Van Duyse.

De heer Van Duyse

Ja, ik zie in de selectiecriteria toch staan dat de inschrijver moet bewijzen dat hij soortgelijke opdrachten heeft uitgevoerd in het Nederlands in de laatste drie jaar aan de hand van referenties. Dus dat is iets anders dan drie tijdschriften. Dat is toch een technische opmerking op hetgeen dat ik als antwoord gekregen heb. Ik heb ook niet beweerd, en dat beweerde ik zes jaar geleden ook niet, dat dit geschreven was in functie van één bedrijf. Dat heb ik dus niet gezegd.

Qua politiek is het uitgangspunt: we moeten de continuïteit bewaren. Dat kan perfect door wat te schuiven met uitgaven. Als men dat wil doen, dan kan dat ook. Maar ik heb geen antwoord gekregen op de meer fundamentele opmerking. Dat is dat de huidige deputatie nog aan de hand van zijn huidige visie en zijn huidige service, opmerkingen en zijn huidige criteria gaat bepalen wat een bureau moet doen de volgende vier jaar.

Mevrouw de voorzitter

Goed, mijnheer Van Duyse. Ik geef opnieuw het woord aan de heer eerste gedeputeerde.
U heeft het woord.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mevrouw de voorzitter, voor alle duidelijkheid: op pagina 5 van het bestek moet u én de rechter- en de linkerkolom lezen. Bij de selectiecriteria is inderdaad voorzien dat men in de laatste drie jaar in het Nederlands een dergelijke opdracht moet uitgevoerd hebben. Maar in de rechterkolom staat dan als minimumvereiste: de inschrijver bewijst dat hij voor minstens drie Nederlandstalige magazines of tijdschriften de conceptbepaling en de redactie heeft gedaan. Het is een combinatie van die twee. Ik had begrepen dat u de eerste keer gezegd hebt dat men reeds drie jaar zo een tijdschrift moest uitgeven. Dat is niet het geval. Men moet in de voorbije drie jaar minstens een dergelijke opdracht uitgevoerd hebben en het moet minstens gaan over drie Nederlandstalige magazines of tijdschriften waarvan men de conceptbepaling, de redactie of het ontwerp gemaakt heeft, het drukken en het verspreiden.

Mevrouw de voorzitter

Micro, mijnheer eerste gedeputeerde.

De heer gedeputeerde Vercamer

Het contract dat we nu hebben, is ten einde. Wij bereiden het dossier voor. De nieuwe deputatie zal daarmee omgaan zoals ze daar meent te moeten mee omgaan. Wij kunnen ook beslissen dat we niet toewijzen. Maar daarvoor moeten we eerst zien wat er binnenkomt. Vindt de nieuwe deputatie dat ze daar moeten mee stoppen? Drie maanden opzeg en ze zijn er vanaf. Ik denk dat we niet voorzichtig genoeg zijn.

Mevrouw de voorzitter

Ik dank u, mijnheer eerste gedeputeerde.
Mijnheer Van Duyse, ik heb uw vraag gehoord. Handhaaft u uw verzoek tot uitstel? Want dan zal ik dit uitstel ter stemming leggen. Handhaaft u uw verzoek? Want u heeft het gevraagd. U heeft het gezegd, dus ik heb dat gehoord. Wanneer u zegt: ik vraag een uitstel, dan zal ik over uw verzoek tot uitstel laten stemmen. Of zegt u: neen? Graag antwoord.

De heer Van Duyse

We vragen uitstel.

Mevrouw de voorzitter

U handhaaft uw vraag tot uitstel. Dan zal ik laten stemmen over uw vraag tot uitstel. Wie eveneens dit punt wenst uit te stellen, stemt 'ja'. Wie geen mening heeft, onthoudt zich. De rest stemt tegen.
Opening van de stemming.

[stemming]

Ik ga vragen, iedereen die in dit halfroond is, of dat iedereen gestemd heeft. Goed. Iedereen heeft gestemd. Sluiting van de stemming.
25 ja, geen onthouding, 44 'neen'.
Dus, mijnheer Van Duyse, uw vraag tot uitstel is niet goedgekeurd. Dus gaan wij het punt zelf ter stemming leggen. Dan het punt zelf, punt 9.
Opening van de stemming.

[stemming]

DEBATTEN

Heeft iedereen gestemd? Iedereen heeft gestemd. Sluiting van de stemming. 44 'ja', geen onthouding, 25 'neen'. Het punt is goedgekeurd. Goed. Iedereen heeft mogen doen en laten wat iedereen wilde. Dan kom ik aan de vragen.

PUNT 10. VRAAG VAN HENDRIK DE VIS (OPENBARE ZITTING)

Opmaak van een geïntegreerd gebiedsontwikkelingsplan "Recreatiepool Donk Berlare"

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer De Vis, u heeft het woord.

De heer De Vis

Dank u vriendelijk, mevrouw. De recreatiepool Donk Berlare is belangrijk voor de dagrecreatie en het verblijfstoerisme in onze provincie. Ook op het vlak van landschapswaarden en natuurontwikkeling heeft het gebied enorme potenties. Vandaar de aandacht voor gebiedsontwikkeling, een visie te ontwikkelen. Nu, concreet zijn mijn vragen de volgende, mevrouw. Wat zijn de concrete stappen in het plan van aanpak? Welke acties zijn er vooropgezet? En dan misschien wel het belangrijkste: is er voldoende afstemming met het lopende Oost-Vlaams Recreatieplan, welke de deputatie op 1 maart 2018 heeft goedgekeurd, en het natuurinrichtingsproject Berlare Broek-Donkmeer?

Mevrouw de voorzitter

Goed, mijnheer De Vis, dan dank ik u. Dan geef ik het woord aan mevrouw gedeputeerde. U heeft het woord.

Mevrouw gedeputeerde Verhoeve

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Collega De Vis, de omgeving van het Donkmeer in Berlare heeft absoluut nood aan een toekomstgericht geïntegreerd gebiedsontwikkelingsplan, zowel met betrekking tot recreatie als de relatie met natuur en landschap, open ruimte aan en rond het Donkmeer en omgeving Berlare. Enerzijds om het project Recreatiepool Donk af te bakenen en binnen dit project de prioriteiten te bepalen. Anderzijds om de promotoren, partners en burgers te horen en hen een duidelijk beeld te geven van de toekomstmogelijkheden en de relatie met natuur, landschap en open ruimte van de recreatie aan het Donkmeer. Nu, de opmaak van het gebiedsontwikkelingsplan voor de recreatiepool Donk in Berlare voorziet in tien stappen. Er wordt rekening gehouden met meerdere plannen, visieteksten, richtlijnen en nota's van de promotoren en partners. Concreet zijn deze afkomstig van Europa, Vlaanderen, provincie Oost-Vlaanderen, Regionaal Landschap Schelde-Durme, gemeente Berlare, VLM, ANB, Toerisme Scheldeland. De lokaal aanwezige partners worden heel nauw betrokken in brainstorm- en terugkoppelingssessies. Daarnaast worden er informatieve en consulterende participatiemomenten gepland waar buurtbewoners, adviesraden en handelaren worden op uitgenodigd. Het Oost-Vlaams recreatieplan waar u naar verwijst, is inderdaad momenteel in opmaak. Eens de resultaten van het behoeftenonderzoek bekend zullen zijn, wordt er een overleg ingepland tussen de projectcoördinator en de directie recreatiedomeinen van het provinciebestuur om na te gaan waar we elkaar zouden kunnen versterken. Het recreatiedomein Nieuwdonk is geen provinciaal domein zoals u weet, maar eigendom van de intercommunale. Het project kijkt wel ruimer dan enkel naar dit recreatiedomein. Met de gemeente Berlare en de projectverantwoordelijken van ANB en VLM wordt ook regelmatig overleg gepleegd, zodat dit project afgestemd is en blijft met het lopende natuurinrichtingsproject Berlare Broek-Donkmeer en de plannen die in dit kader worden opgemaakt. Eenzelfde nauwe relatie wordt gehanteerd met de uitvoeringsacties gekoppeld aan het onthaalplan Kalkense Meersen-Donkmeer en met het overkoepelende project Rivierpark Scheldevallei. Dank u.

Mevrouw de voorzitter

Ik dank u, mevrouw gedeputeerde.
Mijnheer De Vis.

De heer De Vis

Ik dank ook mevrouw voor de toelichting en de bekommernis om die coördinatie en die participatie optimaal te behartigen. Dank u.

Mevrouw de voorzitter

Zeer goed. Dank u, mijnheer De Vis.

PUNT 11. VRAAG VAN OLAF EVRARD (OPENBARE ZITTING)

Gang Caermersklooster – Patershol Gent

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer Evrard, u heeft het woord.

De heer Evrard

Dank u, mevrouw de voorzitter. Het Caermersklooster was vroeger eigendom van de provincie, maar door de provinciehervorming kreeg de stad Gent een groot deel van de gebouwen in eigendom. Ook de bewuste gang. De provincie Oost-Vlaanderen gaat niet akkoord met het feit dat ze de toegang tot haar gebouwen in het Caermersklooster niet meer zelf beheert. De provincie vindt dat niet voldoende en trekt naar de Raad van State. "Niet voor de gang alleen, maar tegen de hele hervorming, of toch twee van de vier uitvoeringsbesluiten", laat gedeputeerde Alexander Vercamer optekenen. "Die hervorming is onzorgvuldig uitgevoerd. De Vlaamse overheid heeft ons legaal bestolen. Een rapport van het Rekenhof geeft ons alvast gelijk. Het is dus echt een principiële kwestie." Behalve een principiële kwestie is dit waarschijnlijk ook een dure grap, die nog eens jaren kan aanslepen.

Nu is mijn concrete vraag: is deze rechtsgang zinvol? De provincie mag de gang immers verder blijven gebruiken van de stad Gent. Bovendien bestaat de kans dat deze procedure jaren kan aanslepen en een dure grap wordt voor de provincie Oost-Vlaanderen. Bezondigt de deputatie zich hier niet aan zinloze en geldverslindende achterhoedegevechten?

Mevrouw de voorzitter

Goed, mijnheer Evrard. Dan geef ik het woord aan de heer eerste gedeputeerde.
U heeft het woord.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mevrouw de voorzitter, collega's, eigenlijk heb ik wat ik nu ga zeggen als antwoord, allemaal reeds gezegd op 28 maart naar aanleiding van de vraag van de heer Franck. Want de concrete aanleiding om een procedure op te starten bij de Raad van State is inderdaad de pandgang, maar er zit natuurlijk veel meer achter. Het gaat echt om een principiële belangrijke aangelegenheid. Ik heb dat proberen uitleggen. Ik zal dat nu nog eens proberen. Wat de pandgang zelf betreft, vroeger zat dat bij collega Dauwe. Patrimoniale aangelegenheden bij collega Bruggeman. Ondertussen zit het bij mij, omdat we een

DEBATTEN

procedure voeren. Die gang is voor ons echt levensnoodzakelijk. Want het is eigen aan een pandhof dat het bestaat uit een complex van vier vleugels met pandgangen rond een centrale binnentuin. Dat is een pandhof. Bijgevolg behoort de lange gang, zowel architecturaal als historisch, van nature tot het eerste pandhof eigendom van de provincie. We hebben die nodig. U zegt: er is een akkoord met de stad Gent. Er is geen akkoord met de stad Gent. Er is op een bepaald moment in de discussies een aanbod geweest om ons een recht van doorgang te geven. Een soort erfdiensbaarheid op ons eigen eigendom. Het is nogal logisch dat de pompiers er zullen doorgeven als het brandt. Maar het gaat dus om meer. De lange gang als een van de vier pandgangen is verder een primordiale voorwaarde voor de horizontale circulatie binnen dat eerste pandhof. Zonder een rondgang rond de binnentuin kan het gebouw niet langer optimaal benut worden en verliest het veel van zijn functionaliteit. Die functionaliteit is belangrijk, want dat staat te koop. Bovendien dient de lange gang ook als ontsluiting van het eerste pandhof in de richting van de Vrouwebroersstraat. En tot slot, en ook dat is belangrijk, dient de bijhorende trappenhuis bij die pandgang als verticale circulatie voor de twee belendende pandhoven samen. Eigenlijk is de stad Gent ook betrokken partij, want een van die pandhoven is van de stad Gent.

Kortom, het behoud van de architecturale eenheid van het eerste pandhof is een essentiële voorwaarde om dit beschermd monument in het hartje van de stad een nieuwe, duurzame toekomst te geven met maximaal respect voor de buitengewone erfgoedwaarde die er ongetwijfeld is. Het is dus een belangrijke zaak. U zegt dat dat een dure zaak gaat zijn. Wij voeren gewoon een procedure voor de Raad van State. Dat is niet zo een dure procedure. Als de Raad van State traag werkt, dan is dat onze schuld niet. Maar we denken dat dat vrij snel zal gaan. Er zijn geen redenen om aan te nemen dat dat dossier op de lange baan gaat geschoven worden.

Ten slotte gaat het om veel meer dan die pandgang. Daarin hebt u gelijk. U maakt daar ook een beetje allusie op. In een recent rapport van 20 februari 2018 aan het Vlaams Parlement komt het Rekenhof tot de conclusie dat aangezien de verminderde kosten na overdracht werden verrekend in de verevening, de provincies geen enkele vorm van compensatie ontvangen voor de goederen die uit hun patrimonium verdwijnen. Eigenlijk gaan we daartegen naar de Raad van State. Een van de concrete elementen daarin is die pandgang. Maar wat moest nochtans het geval zijn? Zij moesten ons compensatie geven. De Raad van State heeft dat in haar advies geschreven. Dat zegt het Rekenhof ook in haar rapport. Men verwijst naar artikel 16 van de Grondwet. Men kan de Grondwet belangrijk vinden of niet, maar hij bestaat nog. Artikel 16 van de Grondwet zegt dat in de relatie tussen Vlaanderen en de provincies er geen onteigening mogelijk is, tenzij voorafgaandelijke en billijke vergoeding. Ik citeer voor alle zekerheid letterlijk artikel 16. Dat heb ik de vorige keer niet gedaan, mijnheer Franck. Artikel 16 zegt, het is een zeer eenvoudig artikel: Niemand kan van zijn eigendom worden ontzet dan ten algemenen nutte, in de gevallen en op de wijze bij de wet bepaald, en nu komt het, en tegen billijke en voorafgaande schadeloosstelling.

Waarom komen we nu pas in actie? Omdat pas nu de door de Vlaamse regering betwistbare handelingen zijn gesteld, namelijk de vier overdrachtsbesluiten van 22 december 2017, die gepubliceerd zijn in het Staatsblad van 26 februari. Dat is pas nu gepubliceerd in het Staatsblad. Wat is dan de grond van de zaak, de verevening? De grond van de zaak is artikel 4 van het afslankingsdecreet, waarbij in artikel 265 het provinciedecreet ingeschreven wordt dat zegt: de roerende en onroerende goederen van de provincie, zowel van het openbaar als van het privaat domein, die onmisbaar zijn voor de uitoefening van de aangelegenheden vermeld in artikel 4 en 5 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, alsook de rechten en plichten die verband houden met die aangelegenheden, worden hetzij aan de Vlaamse gemeenschap, hetzij aan de gemeenten, zonder schadeloosstelling overgedragen. De Vlaamse regering bepaalt de voorwaarden en de nadere regels van de overdracht, bedoeld in het eerste lid. Of met andere woorden: de Vlaamse regering heeft geen voorwaarden of nadere regels bepaald, maar de goederen onmiddellijk opgelijst in die overdrachtsbesluiten. Ze hebben gezegd: we pakken dat af, punt, u bent het kwijt.

Nu, in haar advies heeft de Raad van State toch een klein beetje geschipperd. Want de Raad van State heeft haar advies van 18 december 2015 als volgt geformuleerd. Ze hebben gezegd dat artikel 16 van de Grondwet dat ik daarnet citeerde principieel van toepassing is in de relatie tussen Vlaanderen en de provincies. Dus dat er een billijke en voorafgaande schadeloosstelling principieel nodig is, dat principe wordt bevestigd. Maar, zeggen ze, in het gewijzigd kader kan de beperking van de bevoegdheden die uit het ontwerp voortvloeien, namelijk de afslanking, persoonsgebonden bevoegdheden gaan weg, dat kan op zich reeds een lastenvermindering inhouden voor de provincie en zo een lastenvermindering kan inderdaad als een voorafgaande en billijke vergoeding gelden. Goed, als de Raad van State dat zegt, we moeten daar dan wel mee leven. Maar de voorwaarde voor de lastenverlaging voor de provincie was dus essentieel om onroerende goederen niet te kunnen overdragen naar Vlaanderen of naar de steden en gemeenten. In ons geval gaat het over een overdracht van de provincie naar de stad Gent wat het

Caermersklooster betreft. Maar wij zeggen, of wij stellen vast, nu die uitvoeringsbesluiten gepubliceerd zijn in februari jongstleden, dat er van een echte lastenverlaging voor de provincie geen sprake is na de operatie waarbij via de verevening de provincies in de toekomst de taken die zij hebben overgedragen ook zullen blijven financieren. Je kunt daarover discussiëren. Maar als we dan heel concreet gaan kijken, dan zeggen we: er is geen lastenvermindering ingebouwd voor de provincie. Want in de sector cultuur is naast de verevening van kosten voor personeel en werking ook nog een bedrag toegevoegd aan de te verevenen bedragen voor overheadkosten. Ze hebben dus gezegd: de kostprijs van de sector cultuur is X. Je moet dat niet meer betalen. We gaan dat afhouden via onroerende voorheffing. Maar men lapt daar nog iets bij. Men heeft daar 1.237.605 euro overheadkosten aan toegevoegd, zijnde 17,46 procent. Hetzelfde heeft men gedaan in de sector jeugd. Maar daar ging het over veel kleinere bedragen, 153.000 euro. Maar wel een hogere procentuele overhead, namelijk 22,22 procent. In de andere sectoren, welzijn en sport bijvoorbeeld, heeft men daar een forfait voor gehanteerd van 11.000 euro per persoon, dat al wat realistischere proporties aanneemt. Want er is een studie van VVSG, de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten, die eigenlijk spreekt van een overheadsector van ongeveer 8.000 euro per persoon gemiddeld. Bovendien heeft men in die sector cultuur, anders dan in de andere sectoren, voor investeringen in de toekomst per jaar nog eens een bedrag afgehouden dat gelijk staat aan het gemiddelde van de investeringen van de voorbije vijf jaar. Ze hebben gekeken: wat hebben we geïnvesteerd in cultuur de voorbije vijf jaar, we nemen daar het gemiddelde van. Wel, jaarlijks leggen we op uw kosten nog eens dat gemiddelde. Dat is 500.000 euro per jaar. Dus van een lastenverlaging is geen sprake. Je moet daarvoor geen grote wiskundige zijn. Dat is dus een onbillijke, onwettige verevening en daardoor komt het principe van overdracht om niet op de helling te staan. Dat beantwoordt dus niet aan de principes die de Raad van State gehanteerd heeft met betrekking tot de lastenverlaging. Vandaar dat we beslist hebben op 8 maart 2018 om twee van die vier uitvoeringsbesluiten, met name met betrekking tot de gebouwen waarin het Caermersklooster zit, maar ook het Raveelmuseum, het Huis van Wilderode, en die met betrekking tot de kunstencollecties van het Raveelmuseum, te laten vernietigen door de Raad van State. We hebben daarover geen gestructureerd overleg gehad met andere provincies. Wij nemen onze eigen verantwoordelijkheid. We zijn trouwens ook de provincie Oost-Vlaanderen en dat zijn onze cijfers. Het gaat over ons dossier. Het was ons Caermersklooster en we willen minstens die pandgang behouden, omdat we hem nodig hebben om de rest te kunnen bereiken en de rest te kunnen valoriseren. Het is dus ongetwijfeld van provinciaal belang en als deputatie moeten we de belangen van de provincie verdedigen.

Nu, als we dan gelijk zouden krijgen, zou dat betekenen dat in het maximale geval Vlaanderen afstand moet doen van de extra kosten die zij ons in de sector cultuur aanrekenen. Dan gaat het over 1.237.605 euro en 500.000 euro of 1.787.000 euro per jaar. Wij denken dat wij kans op succes hebben met een dergelijke procedure. Het is in elk geval verantwoord om die procedure te voeren. Trouwens, als we ze winnen, zal een deel van de proceskosten ook terugbetaald worden door de andere partij aan de provincie. Zo een grote risico's lopen we niet. Het gaat ook niet over een zeer dure procedure. Ze is in elk geval niet zinloos en geldverslindend. Het is trouwens raar, maar we zullen straks horen wat u in uw tweede vraag zegt. Uw tweede vraag, die zegt eigenlijk dat we moeten procederen. Dat is een beetje raar. U speelt op twee paarden. Maar we zullen zien wat u daar straks over zegt. Misschien zegt u iets anders dan wat er aangekondigd is.

Conclusie. Het is verantwoord dat we dat doen. We hebben die pandhof trouwens ook echt nodig. Maar het gaat eigenlijk om veel meer. Het is een principiële discussie. Het is niet zo een kostelijke procedure. We denken dat we goede kansen hebben, rekening houdend met het oorspronkelijk advies van de Raad van State dat al dateert van 2015 en het recent rapport van het Rekenhof, om die zaak te winnen.

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mijnheer eerste gedeputeerde.
Mijnheer Evrard?

De heer Evrard

Ja, mijnheer gedeputeerde, ik denk dat u ook al een stuk mijn tweede vraag beantwoord hebt. Nu u de eerste vraag breder gekaderd hebt, begrijp ik ook beter waarom u geprocedeerd heeft. Ik zal toch nog een keer mijn tweede vraag voorlezen.

DEBATTEN

PUNT 12. VRAAG VAN OLAF EVRARD (OPENBARE ZITTING)

Problematiek van de schadeloosstelling inzake de overheveling van goederen

De heer Evrard

In het rapport van het Rekenhof over het project van de afslanking van de provincies staat het volgende, en ik citeer dan letterlijk: "Het decreet bepaalt dat de goederen van de provincies worden overgedragen zonder schadeloosstelling. De Raad van State heeft erop gewezen dat de provincies wel degelijk genieten van de eigendomsbescherming van artikel 16 van de Grondwet. De Vlaamse overheid heeft een ruime appreciatiebevoegdheid om de billijke schadeloosstelling vast te stellen waarop de provincies recht hebben; nog volgens de Raad van State kan die bijvoorbeeld samenvallen met de vermindering van de financiële lasten die gepaard gaan met de overgedragen bevoegdheden. Aangezien de verminderde kosten na overdracht werden verrekend in de verevening, ontvangen de provincies echter geen enkele vorm van compensatie voor de goederen die uit hun patrimonium verdwijnen."

Mijn concrete vragen zijn: is dit nu definitief dat de provincies geen compensatie ontvangen voor de goederen die uit hun patrimonium verdwijnen? Indien ja, betekent dit dat de decreetgever, zijnde Vlaamse overheid, de opmerkingen van de Raad van State en het Rekenhof naast zich neergelegd hebben? Indien neen, welke acties worden nog ondernomen in dit verband door de provincie Oost-Vlaanderen?

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mijnheer Evrard.

Mijnheer eerste gedeputeerde, u heeft al uitvoerig geantwoord. Ik dacht: u zult uw antwoorden gekoppeld hebben op punt 11 en 12, maar ik geef u toch opnieuw het woord.

De heer gedeputeerde Vercamer

Ik zal zeer kort zijn, mevrouw de voorzitter. Wat de eerste vraag betreft, heb ik inderdaad denk ik een duidelijk antwoord gegeven. Er is in geen enkele compensatie voorzien op dit moment voor de goederen die uit het patrimonium van de provincie verdwijnen, behalve dat we in de visie van Vlaanderen er ook verder geen kosten meer aan hebben. Maar men legt ons wel kosten op voor de toekomst. De Vlaamse overheid heeft inderdaad de opmerkingen van de Raad van State en het Rekenhof ofwel niet gelezen, ofwel naast zich neergelegd. En drie, wij ondernemen actie. We denken dat we dat moeten doen. We hebben beslist verhaal in te stellen bij de Raad van State tegen deze gang van zaken en we zien wel.

Mevrouw de voorzitter

Goed, mijnheer eerste gedeputeerde.

Mijnheer Evrard, goed?

Ik dank u, mijnheer eerste gedeputeerde.

PUNT 13. VRAAG VAN CHRISTIAN BAUWENS (OPENBARE ZITTING)

Provinciale gebouwen en temperatuurregeling

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer Bauwens, u heeft het woord.

De heer Bauwens

Dank u, voorzitter. Nu de winter plots in de lente zomers was, blijkt andermaal de temperatuurregeling in de burelen van het Provinciaal Administratief Centrum, Woodrow Wilsonplein, nogmaals niet in overeenstemming te zijn met de gebruikelijke temperaturen voor een kantoor. Ook in de winter kan het er soms behoorlijk warm zijn. Om de kantoortemperatuur enigszins aanvaardbaar te houden, blijkt er niets anders op te zitten dan de vensters open te zetten. Is er geen mogelijkheid om de temperatuurregeling beter te beheersen? Is de installatie te oud? Of is er een gebrek aan onderhoud? Men vraagt daar liever een gezond werkklimaat.

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mijnheer Bauwens. Dan geef ik het woord aan mevrouw gedeputeerde. U heeft het woord.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Het klopt dat het PAC Zuid steeds een moeilijk inregelbaar gebouw is geweest. Het concept van de installaties, en vooral van de inregelapparatuur, is daarvoor te beperkt. Het is ofwel helemaal opzetten voor gehele zones of helemaal afzetten daarvoor. Dat maakt dat het zeer moeilijk regelbaar is. Met andere woorden, we kunnen helaas niet voor elk lokaal en voor elk personeelslid de gewenste temperatuur perfect instellen. Er wordt altijd daardoor een stukje op de gemene deler ingezet, maar of je een lokaal hebt langs de zonkant of een lokaal hebt dat langs de schaduwkant is gelegen; als je op de gemene deler inzet, heeft dat natuurlijk gevolgen voor de ene en gevolgen voor de andere. We weten dat. Nu, in ieder geval, ieder lokaal beschikt ook over een eigen thermostaatkraan die iedereen zelf kan gebruiken. We hebben daar al heel wat personeel over geïnformeerd. Maar we stellen toch nog vast dat men als het daar te warm is wel de ramen openzet, maar soms nog niet altijd de reflex heeft om dan ook die thermosmaatkraan toe te draaien. Nu, het gebouw is wat het is. Het toenmalige concept heeft ook veel te weinig voorzien in ventilatie. We hebben daar op een heleboel plaatsen ook nog vast tapijt, dus dat geeft ook nog voor een aantal mensen dat subjectieve warme gevoel. Anderzijds is het door zijn grote compactheid wel een relatief zuinig gebouw. Daar is enkel en alleen koeling voorzien in een aantal vergaderlokalen. U stelt daar de vraag naar onderhoud. Daar is het absoluut niet aan gelegen. Het is gewoon het concept daarvan. Dus dat onderhoud gebeurt zeer zeker naar behoren. Maar het is ook in die tussenseizoenen het moeilijkste. Men moet dat opzetten en afzetten voor heel grote groepen, voor hele grote zones wil ik bedoelen. Maar wanneer moet je het afzetten, wanneer moet je het verlagen? Zeker in een tussenseizoen is dat niet zo evident. In ieder geval, het klimaat in het gebouw is meermaals bemeterd geweest, vanuit IDPBW ook. Men houdt daarbij zowel rekening met de vochtigheidsgraad als met de werktemperatuur. Men heeft in ieder geval vastgesteld dat het nog nooit boven een maximumtemperatuur voor zeer licht werk, die op 29 graden ligt, is gekomen. Ik heb hierdoor, door uw vraag, zelf ook iets bijgeleerd. Men meet dat door een natteboltemperatuurmetering. Dat is om ook de luchtvochtigheid daarin mee op te nemen, omdat dat toch wel een verschil is. We weten allemaal, 30 graden bij een droge lucht of 30 graden bij een vochtige lucht, welk verschil dat heeft. Dus voilà, bij deze heb ik zelf ook een nieuwe term geleerd. Dank u wel daarvoor.

Maar in ieder geval, we weten dat de temperaturen soms oplopen. Dat is niet omwille van slecht onderhoud, maar voornamelijk omdat het systeem verouderd is. Maar we stijgen niet boven de maximumtemperatuur. Dat hebben we in het verleden al zeer zeker bemeterd. Er zijn wel een aantal kleine ingrepen doorgevoerd, zoals warmtewerende folie op de ramen plaatsen, omdat het voornamelijk langs de zonkant is dat temperaturen daar snel de hoogte in kunnen gaan. Zonnewering is aangebracht. Hier en daar zijn ook mobiele airco's. We moeten de mensen blijven sensibiliseren om ook de thermostaat in hun bureau toe te draaien in plaats van alleen de ramen open te zetten. Maar echte structurele oplossingen, daarvoor zou je eigenlijk heel het gebouw moeten ondersteboven gooien. Maar wat wel ook altijd is, en daarvoor moeten we misschien de mensen nog wat meer sensibiliseren, er zijn in dat gebouw ook een heleboel flexplekken waar mensen kunnen gaan zitten. Want voor de ene mens is het soms – dat is niet voor iedereen gelijk ook. Mensen kunnen ook hun laptop opnemen en op de plekken gaan zitten, op die flexplekken gaan zitten, en dat zijn meestal plekken die langs de niet-zonkant gelegen zijn. Maar het is wat het is. Het gebouw is wat het is met zijn pluspunten en met zijn gebreken.

DEBATTEN

Maar we gaan zeker daar niet, dus dat is bemeterd, boven de temperatuur die als een maximum daarbij is vooropgesteld.

Mevrouw de voorzitter

Ik dank u, mevrouw gedeputeerde.
Mijnheer Bauwens, dat volstaat? Goed.

PUNT 14. VRAAG VAN KRIS DE MAERE (OPENBARE ZITTING)

Verwijderen van asbest uit het provinciaal gebouwenpatrimonium

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer De Maere, u heeft het woord.

De heer De Maere

Dank u, mevrouw de voorzitter. Mijnheer de gouverneur, leden van de deputatie, collega's, deze vraag betreft onze algemene gezondheid van eenieder, van de hele bevolking en in het bijzonder vanuit dit forum voor de provincie Oost-Vlaanderen voor de burgers en inwoners van onze provincie. Ik heb op de provincieraad van november jongstleden reeds een vraag gesteld over de asbestproblematiek naar aanleiding van de situatie rond SVK te Sint-Niklaas. Op 7 oktober 2015 werd door collega Kurt Moens een vraag gesteld over de aanwezigheid van asbest in het PTI Eeklo. Toen werd door gedeputeerde Hertog gesteld dat in zowat alle provinciale gebouwen die ouder zijn dan dertig jaar asbest zal teruggevonden worden, natuurlijk ook over oudere gebouwen. Op 3 april jongstleden kondigde minister Schauvliege aan dat 9 miljoen euro vrijgemaakt zou worden voor het bestrijden van asbest door de lokale besturen. Elk lokaal bestuur kan autonoom een beleidsinstrumentarium samenstellen voor asbestverwijdering. Zoals ik gezegd heb, de asbestproblematiek als dusdanig ligt eenieder van ons nauw aan het hart. Bepaalde collega's zullen misschien reeds familieleden gekend hebben die daaraan zijn overleden of gezondheidsproblemen ondervinden. Expert Christof Delatter van de Vereniging voor Vlaamse Steden en Gemeenten verklaarde dat asbest zowat in alle oude gebouwen zit. We zitten met een zware erfenis, omdat vooral in de jaren vijftig, zestig, zeventig veel asbest gebruikt werd en ook in die periode veel werd gebouwd. In bepaalde steden en gemeenten wordt gearzeld om de asbestproblematiek aan te pakken en/of effectief over te laten gaan tot verwijdering ervan. Een aantal niet-dringende renovaties worden uitgesteld, omdat dit hoge extra kosten met zich meebrengt. Simpel gesteld, bijvoorbeeld als je een dak met golfplaten weghaalt, moet er daarna uiteraard een nieuw dak worden gelegd. Maar dergelijke daken zijn alomtegenwoordig. De 9 miljoen euro die minister Schauvliege nu uittrekt, is eigenlijk maar een druppel op een hete plaat. Zowel letterlijk als figuurlijk bedoeld. Minister Schauvliege voegde dan ook toe aan haar verklaring van 3 april jongstleden dat zij beseft dat een nog veel uitgebreider plan van aanpak zal moeten opgemaakt worden, waarbij de doelstelling is om tegen 2040 Vlaanderen asbestveiliger te maken en dat het de bedoeling is om veel sneller dan thans het geval is werk te maken van de verwijdering van asbest.

Mijn concrete vragen aan de deputatie of aan de gedeputeerde zijn: wat is de zienswijze van de deputatie in verband met de algemene aanpak van asbestproblematiek voor de gebouwen die eigendom zijn van de provincie? Heeft de deputatie reeds een beleidsinstrumentarium en plan van aanpak opgemaakt voor het verwijderen van asbest uit het provinciaal gebouwenpatrimonium? Zo ja, welke budgetten zullen hiervoor vrijgemaakt worden of zijn er reeds voorzien? Welke concrete initiatieven werden reeds genomen voor welbepaalde gebouwen die eigendom zijn van de provincie? Welke concrete initiatieven zullen in de toekomst genomen worden door de provincie? Dank u.

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mijnheer De Maere. Dan geef ik het woord aan mevrouw gedeputeerde.
U heeft het woord.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Vragen rond asbest in onze gebouwen zijn al regelmatig, ook de vorige legislatuur, aan bod gekomen. Maar ik denk dat het geen kwaad kan om nog een keer te herhalen welke aanpak we tot nu toe daaromtrent al hebben gedaan. Ik kan u al meteen geruststellen. Zowel reeds vorige legislaturen en ook deze legislatuur is er al heel wat gebeurd om zoveel mogelijk gebouwen asbestvrij te maken. Het merendeel van de gebouwen waar er nog asbest aanwezig is, zijn schoolgebouwen. Collega Hertog heeft een van de voorgaande jaren daar zeer zeker ook al op geantwoord welke gebouwen aan bod zijn gekomen. Maar omdat het een globale vraag was, was het misschien goed toch nog even te wijzen op ons globaal preventieplan. Dat is goedgekeurd geweest op de raad van 18 december 2013. Daar kun je onder doelstelling B06 lezen dat we hebben vooropgesteld: streven naar asbestvrije gebouwen door een systematische verwijdering van gemakkelijk bereikbare asbesthoudende materialen en het verwijderen van niet-gemakkelijk bereikbare asbest bij renovaties. Er is een asbestinventaris lang geleden opgemaakt. Wij proberen die ook steeds te actualiseren en die steeds te vernieuwen. Ook te digitaliseren, zodanig dat die dossiers er ook zijn en dat deze ook kunnen geraadpleegd worden. Niet alleen op papier, maar ook via het intranet, moesten er werken uitgevoerd worden op die locaties waarvan we weten dat er asbest aanwezig is. Alles is daarbij ook gelabeld, zodanig dat iemand die daar gaat werken, dat onmiddellijk ziet en ook de informatie krijgt. Dus er werd vorige legislatuur een principebeslissing genomen. We zeggen: kijk, we verwijderen asbest die makkelijk bereikbaar is, maar voor de rest, asbest dat ingekapseld zit, wat we bedoelen met niet gemakkelijk bereikbare asbest, die gaan we bij renovaties verder aanpakken. In overleg met de dienst patrimonium werden er prioriteiten gelegd. Pedagogisch instituut Heynsdaele, Campus Henleykaai, PTI Eeklo, Puyenbroeck en PTI Zottegem werden daarbij vooropgesteld. In de budgetten ga je ook zien dat daar telkens budget voorzien was bij de dienst patrimonium, aanpassing aan de gebouwen. Voor de asbestverwijdering stond er telkens 80.000 euro per jaar ingeschreven.

Maar welke WMD-doelstellingen zijn binnen deze legislatuur al gerealiseerd? Heynsdaele, het hoofdgebouw aanpakken. Want u vroeg ook: welke bedragen zijn daarvoor voorzien? Dat was zo'n 88.000 euro. PTI Eeklo, meerdere asbestverwijderingswerken, een dikke 85.000 euro. Inkapselen van asbestzuilen in PTI Eeklo, zo'n 27.000 euro. PTI Zottegem, het verwijderen van asbesthoudende rioleerbuizen in functie van werken, ook een dikke 27.000 euro. Campus Henleykaai, asbestverwijdering in functie van toekomstige werkzaamheden, 40.000 euro. Zottegem nogmaals, asbesthoudende isolatie rond cv-leidingen verwijderen, 89.000 euro. Er zijn nog werken gepland rond asbest in Puyenbroeck en ook de verwijdering van een asbesthoudend dak van de E-blok in een BLO in Claevervelt. Op dit moment zijn ze ook bezig dus in de Henleykaai, wat ik daarbij gezegd heb. Die asbesthoudende kanalen werden daar aangetroffen bij voorbereidingen van de brandbeveiligingswerken. Vandaar dat we hebben gezegd: dat moet dan ook onmiddellijk verwijderd worden. In ieder geval werden in het kader ook van de onderhoudscontracten, technieken, reeds alle asbesthoudende onderdelen verwijderd uit stookinstallaties en liften. Dus u merkt dat we toch al heel wat gedaan hebben en dat dat opgenomen zat in onze WMD-doelstellingen, dat daar budgetten voor uitgetrokken zijn, vertrekkende vanuit twee principes, maar ik kan u in ieder geval garanderen dat binnen het bestuur er geen losgebonden asbest meer aanwezig is.

Mevrouw de voorzitter

Goed, mevrouw gedeputeerde.
Mijnheer De Maere, u heeft het woord.

De heer De Maere

Mevrouw de gedeputeerde, dank voor uw omstandige antwoord. Ik neem aan dat verdere belangrijke aandacht behouden zal blijven aan deze problematiek. Ik weet dat er ook afbraakwerken gebeurd zijn op recreatiedomein De Ster. Kunt u daar nog iets kort over zeggen?

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Als daar zaken zijn vastgesteld, dan zullen ze dat wel doen. Ik heb dat hier niet doorgerekend, dat er daar iets zou zijn. Maar uiteraard, het staat in onze doelstellingen, van zodra dat er daar renovaties gebeuren en men stelt iets vast dat nog niet is gelabeld geweest of dat nog niet in de inventaris opgenomen staat,

DEBATTEN

gebeurt dat automatisch, wordt dat opgenomen en gaan we uiteraard op de juiste methode daar meteen mee aan de slag. Dat staat zo in onze doelstellingen. Dat doen we voor iedere renovatie, daar wordt dezelfde werkwijze voor gehanteerd en er is daar speciaal budget voor uitgetrokken.

Mevrouw de voorzitter

Goed, mevrouw gedeputeerde. Ik zag nog dat tussenkomst wordt gevraagd. Mijnheer Franck, u heeft het woord.

De heer Franck

Toch heel kort. Ik heb begrepen dat je dan als lokaal bestuur, provincie, geen beroep gaat doen op de mogelijke financiële tussenkomst van Vlaanderen. Daar komt het op neer.

Mevrouw de voorzitter

Mevrouw gedeputeerde.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Ik heb gezegd wat nu in onze doelstellingen staat en wat we nu hebben. We kunnen dat uiteraard bekijken voor de toekomstige zaken, maar de vraag was gesteld geweest naar: wat heb je tot nu toe gedaan en heb je een plan? Dat heb ik even kort toegelicht. Uiteraard, naar volgend jaar toe moeten we dat bekijken samen met de diensten.

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mevrouw gedeputeerde. Mijnheer De Maere.

De heer De Maere

Het is duidelijk dat de 9 miljoen euro die minister Schauvliege uittrekt, dat die bedoeld is voor de lokale besturen, dus voor de gemeenten en steden zelf. Zo is het althans in de pers gepubliceerd.

Mevrouw gedeputeerde Bruggeman

Bij mijn weten wordt vaak op Vlaams niveau, als men het heeft over lokale besturen, worden provincies daarbij gerekend, maar we zullen dat zoals ik zeg verder bekijken naar het komende jaar toe. Er is gevraagd geweest welke planning we hebben, vandaar dat ik even gewezen heb op de doelstellingen die al sinds lang in onze WMD-doelstellingen staan en de aanpak daarvan.

Mevrouw de voorzitter

Goed, mevrouw gedeputeerde.
Goed, mijnheer De Maere, mijnheer Franck? Goed.

PUNT 15. VRAAG VAN JOHAN VAN DUYSE (OPENBARE ZITTING)

Consequenties van de vernietiging door de Raad van State van PRUP fase 2 Stekene – Sint-Gillis-Waas

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer Van Duyse, u heeft het woord.

De heer Van Duyse

Dank u wel. We hebben over deze problematiek op 31 januari al lang en breed gepraat. Normaal zou het dan daar ook bij gebleven zijn, ware het niet dat er een nieuw element is opgedoken in deze lang aanslepende affaire. Dat is het antwoord van de minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, Joke Schauvliege, op een vraag van Koen Daniëls. Minister Schauvliege zegt daarin kort en bondig dat de Raad van State het PRUP op 22 december heeft vernietigd en dat deze vernietiging retroactief werkt, waardoor het PRUP geacht wordt nooit te hebben bestaan. Zij voegt eraan toe: door de vernietiging verdwijnt ook de grondslag voor de planbatenheffing. De Vlaamse Belastingdienst zal de reeds ingevorderde planbaten automatisch terugstorten aan de betrokken eigenaars.

Nu, de rode draad van het antwoord van de deputatie op 31 januari en de communicatie die daarrond gevoerd is, die zegt: in de periode dat het PRUP in werking was, hebben de gemeenten Stekene en Sint-Gillis binnen de betreffende gebieden stedenbouwkundige vergunningen afgeleverd die de functie van bestaande weekendverblijven hebben gewijzigd van recreatie naar wonen. Als er geen beroep ingesteld werd tegen deze vergunningen, blijven deze vergunningen gelden en blijft permanente bewoning mogelijk. We hebben daarover gediscussieerd. Het een leek mij in tegenstelling met het ander. Het feit dat het PRUP blijkbaar nooit bestaan heeft, lijkt deze communicatie tegen te spreken, vraag ik mij af. Idem dito met de planbaten. Planbaten moeten dus niet betaald worden of zullen terugbetaald worden, omdat het PRUP nooit bestaan heeft. Is dit voor de deputatie – dat is de eerste vraag eigenlijk – een nieuw element? Wijzigt dit de visie van de deputatie ten opzichte van 31 januari? Dat is vraag één. Vraag twee is: wat zijn de toekomstplannen rond PRUP 2? En is er al overleg gebeurd met alle stakeholders zoals dat heet, gemeenten, steden, provincie en Gewest? Dat zijn de twee vragen.

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mijnheer Van Duyse. Dan geef ik het woord aan mevrouw gedeputeerde. U heeft het woord.

Mevrouw gedeputeerde Verhoeve

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Collega Van Duyse, ik zal inderdaad een aantal zaken, vrees ik, dienen te herhalen. Bij een vernietiging van een RUP moet er inderdaad van uitgegaan worden dat het RUP nooit heeft bestaan. De deputatie is zich daar altijd van bewust geweest uiteraard. Er zijn in die zin geen consequenties van het antwoord van minister Schauvliege in het parlement op het debat dat we hierrond in de provincieraad van 31 januari hebben gevoerd. Hoewel het RUP geacht wordt nooit te hebben bestaan, is er een periode geweest dat het PRUP in werking was. In die periode hebben de gemeente Stekene en Sint-Gillis-Waas binnen de betreffende gebieden, zoals u zegt, stedenbouwkundige vergunningen afgeleverd die de functie van bestaande weekendverblijven hebben gewijzigd van recreatie naar wonen. Als er geen beroep ingesteld werd tegen deze vergunningen, blijven die vergunningen gelden en blijft permanente bewoning mogelijk. Dat geldt ook voor alle volgende eigenaars van dat perceel. Ook afgeleverde stedenbouwkundige vergunningen voor de bouw van nieuwe woningen op onbebouwde percelen blijven van toepassing en kunnen deze uitgevoerd worden zolang ze niet werden aangevochten met een beroep. Bijkomende vergunningsaanvragen waarbij nog wijzigingen of aanvullingen aan de bouwplannen worden doorgevoerd, zullen echter niet meer kunnen vergund. We zijn er ons dus als deputatie, zoals ik u zeg, ook terdege van bewust dat reeds ingevorderde planbaten automatisch worden teruggestort aan de betrokken eigenaars. De planbatenheffing is immers gekoppeld aan het PRUP. Aangezien het PRUP is vernietigd, vervalt ook de planbatenheffing. De provincie heeft ondertussen, trouwens in samenspraak met zowel Stekene als Sint-Gillis-Waas, een folder opgemaakt.

DEBATTEN

Dat weet u wellicht. Die folder diende dus om meer informatie te gaan geven over de gevolgen van de vernietiging van het PRUP. Dit naar aanleiding van het debat ook gevoerd hier in de raad op 31 januari. Deze folder is ondertussen door de gemeenten Stekene en Sint-Gillis-Waas aan alle eigenaars en gebruikers binnen de betrokken zones bezorgd. Nu, de verdere stand van zaken van overleg. We hebben op 6 maart een overleg gehad tussen de provincie, Stekene en Sint-Gillis-Waas en het kabinet van minister Schauvliege. Op dat overleg bleek dat iedereen er voorstander van is, en daar denk ik, bent u ook van overtuigd, dat we graag willen dat er een rechtszekere oplossing komt. Het voeren van een nieuw planningsproces heeft echter alleen maar zin als er een antwoord kan geboden worden aan de bezwaren van de Vlaamse regering. Binnen de nieuwe context van het BRV, Beleidsplan Ruimte Vlaanderen, wordt de ruimteboekhouding grotendeels verlaten. Het BRV vertrekt meer vanuit het versterken van ruimtelijke kwaliteiten. Hierdoor vervallen mogelijk de bezwaren van de Vlaamse regering, zodat deze nieuwe beleidscontext mogelijk, hopelijk, een uitweg biedt. Op het overleg is afgesproken dat we, als het BRV en de vier bijhorende beleidskader principiële zijn goedgekeurd, de evaluatie maken of binnen die context de opstart van een nieuw planningsproces zinvol is. Er is sowieso afgesproken om hierover in elk geval nog voor de zomer opnieuw samen te zitten. Dank u.

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mevrouw gedeputeerde.
Mijnheer Van Duyse, u heeft het woord.

De heer Van Duyse

Dank u voor het antwoord. Een paar bijkomende vragen. Wordt er ook gewacht op de uitspraak van de Raad van State op PRUP fase 1 om eventuele nieuwe stappen te nemen? Een tweede vraag of opmerking of verzuchting die we waarschijnlijk allemaal wel delen, is het feit dat we nu in een vrij kafkaïaanse toestand zitten, in die zin dat voor velen de baten blijven en de planbaten niet hoeven betaald te worden. Dat is een raar gevolg van iets waar we denk ik met z'n allen, oppositie of meerderheid of wie we ook zijn, naar zitten te kijken van: hoe is dit in godsnaam mogelijk geworden? Maar dat is een bedenking.

Mevrouw de voorzitter

Goed, mijnheer Van Duyse.
Mevrouw Verhoeve.

Mevrouw gedeputeerde Verhoeve

Inderdaad, zoals ik al zei, we zijn echt wel allemaal voorstander. Het probleem is complex, dat is evident. Maar wij hopen inderdaad van te kunnen landen. We zijn in volle afwachting van het BRV, omdat we overtuigd zijn dat dit ook heel wat mogelijkheden zal bieden. Dus laat ons hopen dat dit er vlug komt en dat we zo gauw als mogelijk kunnen samenzitten nog eens om die rechtszekere oplossing te bieden. Dank u.

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer Van Duyse, goed? Ik zie de heer De Maere.
U heeft het woord.

De heer De Maere

Dank u, mevrouw de voorzitter. Mevrouw de gedeputeerde, ik heb vorige keer reeds opgemerkt dat de rechtszekerheid van zeer groot belang is. Het is wel een spijtige zaak dat natuurlijk deze situaties zich voordoen. Dat wil zeggen dat een PRUP goedgekeurd is, als ik mij niet vergis, in oktober of november

2015. We zijn nu december 2017, twee jaar later, dat er een vernietiging komt en daar zit men met de kwestie van de rechtsonzekerheid natuurlijk. Ik heb daarjuist zeer goed geluisterd naar de eerste gedeputeerde en vanuit mijn juridische achtergrond maak ik ook wel de bedenking van: moeten wij hier ook niet eens denken aan artikel 16 van de Grondwet? Want artikel 16 van de Grondwet bepaalt precies dat het recht op eigendom absoluut is. Wanneer dat er dan schade teweeggebracht wordt, want er kan ook een vraag zijn van: ontstaat hier geen ongelijkheid tussen de personen die dan in die periode wel een vergunning gevraagd hebben en de personen die het niet gedaan hebben of het niet tijdig gedaan hebben? Met andere woorden: daar zitten we natuurlijk met de vraag van: is hier wel het gelijkheidsbeginsel, niet het discriminatiebeginsel – dan verwijst ik naar artikel 16 van de Grondwet, kan aanleiding geven tot een vraag aan het Grondwettelijk Hof daaromtrent, kan aanleiding geven tot een prejudiciële vraag aan het Europees Hof van Justitie zelfs. Dus ik bouw maar verder op hetgeen dat ik gehoord heb van de eerste gedeputeerde. Uiteraard heeft hij volledig gelijk wanneer hij verwijst naar artikel 16 van de Grondwet. Ik dank u.

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mijnheer De Maere. Geef ik nog het woord, mevrouw gedeputeerde, of...?

Mevrouw gedeputeerde Verhoeve

Ik denk dat we allemaal dezelfde bezorgdheid delen. Ik ben zeker dat we sowieso gaan terugkomen op dit dossier in de komende weken. Nog eens, ik hoop dat we landen met het BRV, omdat dit echt wel mogelijkheden zal bieden. Wij zitten te wachten. Dank u.

Mevrouw de voorzitter

Goed. Wij wachten.

PUNT 16. VRAAG VAN MIKE TORCK (OPENBARE ZITTING)

LAF – Fietssnelweg F221 Asse-Dendermonde

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer Torck, u heeft het woord.

De heer Torck

Dank u, voorzitter. Over de fietssnelweg tussen Asse en Dendermonde zijn al vragen geweest, zowel schriftelijk door collega De Cock als hier in de raad door collega Demuyt. Ik kom er toch nog even op terug, omdat er momenteel mogelijk evoluties zitten aan te komen. Uit antwoorden op eerdere vragen is gebleken dat de provincie in 2014 een tracéonderzoek heeft uitgevoerd en het tracé heeft opgedeeld in vijf delen. Op één deel zou een snelle realisatie mogelijk zijn op het grondgebied Lebbeke. Dat gaat dan over deel drie. Maar voor de andere gedeeltes zou de realisatie van een fietsweg moeilijker zijn, zo niet onmogelijk, maar zou met de betrokken gemeenten en steden contact worden opgenomen om te kijken wat er nog zou mogelijk zijn of welke alternatieven er zouden kunnen gevonden worden op de parallelle wegen. Momenteel raadpleegt de gemeente Lebbeke de bevolking over het RUP Cruyvelde. Dat RUP omvat een gebied langs de spoorlijn L60, waar de fietssnelweg op voorzien zou zijn, dat tevens is opgenomen in dat tracéonderzoek, met name in gedeelte vier van het tracé. Maar, en daar verschoot ik toch wel van, de startnota van het RUP maakt geen gewag van het tracé van de fietssnelweg, noch van een ontwikkeling of een aanpassing van de verkeerssituatie in functie van een bovenlokale fietsverbinding als alternatief voor de fietssnelweg. De startnota van het RUP vermeldt ook nog steeds dat het mobiliteitsplan van Lebbeke van 2004 geldt en vermeldt dat een herziening in opmaak is. Het van

DEBATTEN

kracht zijnde mobiliteitsplan van 2004 van Lebbeke maakt evenwel ook geen melding van fietssnelwegen.

Vandaar mijn vragen. Over gedeelte drie van het tracé, waar de fietsverbinding wel mogelijk zou zijn: welke contacten zijn er geweest met de gemeente Lebbeke sinds het antwoord op de vraag van collega De Cock met betrekking tot de realisatie? Wat is, voortgaande op de inhoud van de contacten, de houding van de gemeente Lebbeke over deze fietsweg?

Dan over het tracé binnen het RUP Cruyvelde. Ik had graag vernomen of de provincie betrokken is bij of zicht heeft op de herziening van het mobiliteitsplan van Lebbeke. Welke contacten zijn er geweest met de gemeente Lebbeke over verbetering van de verkeerssituatie in de parallelle wegen langsheen het tracé van de L60 in het kader van het mobiliteitsplan Lebbeke? Is de opmaak van het RUP Cruyvelde tijdens deze contacten besproken? Is de provincie van oordeel dat het RUP Cruyvelde een instrument en een opportuniteit zou kunnen zijn om de complexiteit van dit dossier aan te pakken? Een ruimere vraag: wat is het statuut van de fietssnelwegen binnen de ruimtelijke ordening? In welke mate is een gemeente bij de opmaak van een RUP al dan niet gebonden om rekening te houden met de keuzes van bovenlokale overheden, zoals de provincie? De startnota Cruyvelde is voor advies overgemaakt aan de dienst ruimtelijke planning van de provincie Oost-Vlaanderen. Is de dienst ruimtelijke planning op de hoogte van de voorkeurtracés of betrokken bij de uitwerking van de langeafstandsfietsspaden en de fietssnelwegen? Zijn er structurele adviesvragen over RUP's vanuit de dienst ruimtelijke planning naar de dienst mobiliteit? Wat zou een provinciaal advies kunnen zijn met betrekking tot het niet rekening houden met de realisatie van een langeafstandsfietsspad of fietssnelweg in een RUP, zoals in het RUP Cruyvelde?

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mijnheer Torck. Dan geef ik het woord aan de heer gedeputeerde. Mijnheer Hertog, u heeft het woord.

De heer gedeputeerde Hertog

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Wat de mogelijke realisatie van een stuk fietssnelweg tussen de Haagstraat en het station van Lebbeke betreft: het klopt dat ik in het antwoord op een vraag van mevrouw De Cock gesteld had wat we met de gemeente Lebbeke zouden onderhandelen daarover. Dat is eigenlijk ondertussen nog niet op een grondige manier gebeurd. U kunt misschien zeggen: hoe is dat mogelijk, het is toch al een hele tijd geleden? Maar de reden waarom dat nog niet gebeurd is, stond echter ook al te lezen in het antwoord of was ook te beluisteren in het antwoord van mevrouw Demuyt. Ten eerste door de zeer dichte bebouwing in de onmiddellijke omgeving van de spoorlijn Dendermonde-Brussel is het eigenlijk bijzonder moeilijk, om niet te zeggen op sommige plaatsen onmogelijk, om op Oost-Vlaams grondgebied daar een kwalitatieve fietssnelweg uit te bouwen. En onvermijdelijk zou die dus op sommige plaatsen moeten afwijken van het normale rechtlijnige tracé van de spoorlijn en zullen we bestaande straten of aanliggende fietspaden moeten integreren in het traject. In mijn antwoord aan collega Demuyt heb ik in dat verband ook gesteld dat onze prioriteit in eerste instantie uitgaat naar de trajecten waar we momenteel op een minder complexe manier over langere afstand reeds trajecten kunnen realiseren die aan de hoge kwaliteitsvereisten van de fietssnelwegen voldoen. Onze equipe is nu eenmaal beperkt en het uittekenen van een netwerk van fietssnelwegen, maar u dan alleen maar beperken tot studiewerk of overlegwerk en niet tot realisaties op het terrein, zou ook geen goed signaal zijn. Dus wij moeten met onze beperkte equipe proberen om een aantal speerpunt dossiers eruit te halen. Wij doen dat momenteel vooral door het aanleggen van grotere stukken die iets makkelijker realiseerbaar zijn, zodanig dat er ook resultaten op het terrein kunnen vorgelegd worden. Ik heb toen bij wijze van voorbeeld een aantal trajecten vermeld. Gent-Deinze-Kortrijk is er een van. Gent-Oudenaarde-Kluisbergen is een andere. De route Gent-Antwerpen is nog een derde. Op die drie verbindingen denk ik, hebben we de afgelopen jaren door onze inspanningen heel wat realisaties kunnen bewerkstelligen, waardoor we over langere afstand echt al kunnen spreken over hoogwaardige fietssnelwegen. Dat betekent niet dat we in het Dendermondse, waar ik Lebbeke dan toe reken – excuseer, collega, maar dus in het Dendermondse, dat we dat zomaar naast ons neerleggen. We verrichten daar heel wat werk. Maar in de eerste plaats gaat onze aandacht daar naar de realisatie van de verbinding richting Gent en Aalst, waar we onder meer met EFRO-steun volop bezig zijn aan oplossingen voor de overbrugging van de Dender en voor de ondertunneling van de Hofstraat, waar de fietssnelwegen vanuit Aalst en Gent richting Dendermonde samenkomen. Verder zijn we ook betrokken bij de ambitieuze plannen van de stad Dendermonde om de stationsomgeving fiets- en voetgangersvriendelijk opnieuw in te richten. Samen met de stad werken we

ook aan een scenario voor de realisatie van de fietssnelwegen richting Puurs en richting Mechelen. Maar zoals gezegd, de equipe is beperkt. We richten ons op een aantal speerpunten en in de regio Dendermonde is dat vooral dus een intense samenwerking rond de kern dat daar en is er nog geen specifiek overleg geweest naar een verbetering van de fietsverbinding richting Lebbeke en Brussel, onder meer ook door de moeilijke ruimtelijke situatie waar ik het daarnet al over had.

Het tweede deel van de vraag gaat over het RUP Cruyveld dat in opmaak is. Het raadslid merkt terecht op dat we er bij de realisatie van dat RUP op moeten toezien dat het compatibel is met de realisatie van een fietssnelweg langsheen de spoorlijn Dendermonde-Brussel en dat er dus indien nodig de nodige ruimte moet worden gevrijwaard of moet gelegd worden voor de eventuele aanleg van de fietssnelweg. We kunnen daarvoor jammer genoeg niet terugvallen op bindende bepalingen. Het Oost-Vlaams fietssnelwegenplan dat door de provincie in september 2015 werd vastgelegd, is weliswaar de leidraad voor ons beleid, maar heeft geen bindende, afdwingbare juridische waarde wanneer er RUP's worden opgemaakt of bouw- of verkavelingsaanvragen worden beoordeeld. Uiteraard houden wij daar altijd rekening mee, maar afdwingbaar is dat niet altijd. Hetzelfde geldt trouwens voor het Ministerieel Besluit dat begin dit jaar werd uitgevaardigd en waarin de fietssnelwegen op Vlaams niveau werden gedefinieerd. Maar ook met dat besluit zat er geen plannetje bij dat duidelijk maakt welke routes er precies een juridisch bindend statuut hebben gekregen voor de fietssnelwegen. We dringen daarop aan dat dat zou gerealiseerd worden.

Het is dus een kwestie bij de opmaak van zo een RUP om op een zeer attente manier in het oog te houden en oog te hebben voor de fietssnelwegen in de dagelijkse praktijk van de ruimtelijke ordening en van het vergunningenbeleid. Het feit dat onze diensten mobiliteit, ruimtelijke planning en ruimtelijke vergunningen alle tot dezelfde provinciale directie behoren, zorgt er wel voor dat die uitwisseling van informatie op een nog vlottere manier gebeurt dan dat het anders misschien zou gebeuren. En wat het RUP Cruyveld betreft, is deze wisselwerking alvast aanwezig. Onze dienst ruimtelijke planning is van bij de start betrokken bij de opmaak van dit RUP en zal in haar advies alleszins aandacht hebben voor de eventuele realisatie van de fietssnelweg in nauw overleg met de collega's van de dienst mobiliteit. Ook bij het verdere verloop van de procedure, dus het openbaar verzoek, de plenaire vergadering en de goedkeuring van het RUP, zijn we als provinciebestuur nauw betrokken en zullen we aandacht hebben voor dit wat ons betreft belangrijke aspect van dit RUP. Dank u wel.

Mevrouw de voorzitter

Goed. Ik dank u, mijnheer gedeputeerde.

Dat volstaat, mijnheer Torck? Neen? Maar ik heb ook nog tussenkomst van mevrouw Goedele De Cock. Mevrouw De Cock, u heeft het woord.

Mevrouw De Cock

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Het is inderdaad iets wat leeft in de regio. Ik begrijp absoluut de bezorgdheden en de moeilijkheden van de gedeputeerde. Maar er zijn heel veel mensen uit de regio die dagelijks naar Brussel pendelen. Velen ook met de trein. We zitten daar ook met overvolle treinen. Je hoort continu van: kon ik nu maar met de speed pedelec, kon ik nu maar met een elektrische fiets naar Brussel gaan. Dat is 25 km. Ze zijn nu in Zellik ook een fietssnelweg aan het aanmaken. Dan denk je van: mocht die maar iets verder doorgetrokken worden, dan kunnen wij vanuit de regio ook met de fiets naar Brussel.

Mevrouw de voorzitter

Uit Lebbeke, mevrouw De Cock.
Mijnheer Torck.

De heer Torck

Dank u, voorzitter. Ik sluit me aan bij mevrouw De Cock. Het leeft inderdaad. Ik ben een beetje teleurgesteld in het antwoord van de deputé, zeker over de weinige contacten met de gemeente Lebbeke. Ik wil hem daar nog een stuk voor vrijpleiten, omdat ik de gemeente Lebbeke een beetje ken.

DEBATTEN

Maar ik zou toch aanraden om toch nog eens contact op te nemen. Er is een nieuwe mobiliteitsambtenaar in Lebbeke die mogelijk wel gemotiveerd is om verder te werken rond dit dossier. Ten andere, op het tracé is ondertussen al een klein stukje fietspad – in klinkers, dus niet aan de normen – bijgelegd op eigen initiatief van de gemeente aan het station van Heizijde. Naar wat ik hoor, zou er ook een doorbraak kunnen zijn op de andere stukken. Dus ja, het is misschien toch het moment om de koppen eens samen te steken. Misschien in het kader van dit RUP dan.

Mevrouw de voorzitter

Goed. Ik dank u.
Mijnheer gedeputeerde.

De heer gedeputeerde Hertog

Ja, ik begrijp de opmerkingen van de collega's. Een belangrijke Nederlandse filosoof zei ooit: elk nadeel heb zijn voordeel. En elk voordeel heb ook zijn nadeel. Het voordeel van de werking die we de afgelopen jaren in de fietssnelwegen hebben gestoken, is dat iedereen wakker is en iedereen enthousiast is. Het nadeel is natuurlijk dat daardoor ook iedereen nu op korte termijn snel de realisatie van de fietssnelweg bij hen in de buurt wil. Dat kunnen we momenteel, zowel organisatorisch met onze eigen equipe als ruimtelijk, want er zijn nu eenmaal heel wat beperkingen in Vlaanderen en in Oost-Vlaanderen om overal een fietspad van drie, vier meter aan te leggen. Op zeer korte termijn is dat soms moeilijk te realiseren. De makkelijkere stukken gaan iets sneller vooruit, maar er zijn jammer genoeg ook moeilijke stukken. Maar zoals gezegd, wat betreft dit RUP gaan we sowieso in contact treden en misschien zijn er ook nog wel andere mogelijkheden om die contacten te leggen.

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mijnheer gedeputeerde.

PUNT 17. VRAAG VAN RIET GILLIS (OPENBARE ZITTING)

Windturbines Eeklo

Mevrouw de voorzitter

Mevrouw Gillis, u heeft het woord.

Mevrouw Gillis

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. In een persbericht van 12 oktober 2017 lichtte mevrouw gedeputeerde Verhoeve de vlotte vergunning van dertien windturbines toe in Eeklo Maldegem en terecht met enige fierheid. Want deze waren volledig vergund, zonder enige vorm van beroep. Hier was een groot inspraakproject met de burgers aan voorafgegaan. Elk project zou aanvankelijk via 50 procent financiële participatie gebouwd worden. Dat is dan teruggeschroefd naar 20 procent. Per turbine moest er 5.000 euro gestort worden in een energiearmoedefonds en 5.000 euro in een landschapsfonds. Er was een akkoord met de vijf ontwikkelaars. Nu, het blijkt dat de ontwikkelaars dwarsliggen over de praktische uitvoering en eigenlijk de overeenkomst willen uithollen. Conclusie is dat het PRUP goedgekeurd is eigenlijk onder valse beloften en stedenbouwkundige vergunningen.

Mijn concrete vragen zijn: hoe staat de provincie tegenover de houding van de ontwikkelaars? Zijn er reeds gesprekken gevoerd en zo ja, in welk stadium bevinden deze zich? Als de ontwikkelaars hun zin doordrijven welke verdere stappen kan de deputatie dan nog zetten? Bestaat het gevaar niet dat dit een precedent geeft voor andere projecten in Vlaanderen? Dank u wel.

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mevrouw Gillis. Dan geef ik het woord aan mevrouw gedeputeerde. Mevrouw Verhoeve, u heeft het woord.

Mevrouw gedeputeerde Verhoeve

Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Collega Gillis, ik ga proberen om uw bezorgdheden weg te nemen. Ik ga eerst even iets rechtzetten. Het omgevingsfonds moest steeds een fonds worden waarin inderdaad de projectontwikkelaars van de windturbines storten en dat beheerd werd door de omwonenden. Er is daar nooit een effectief bedrag opgeplakt. Het getal van 5.000 euro per turbine per jaar was een voorstel. Een voorstel dat we van de projectontwikkelaars zelf ontvangen hebben. Het was ook steeds een omgevingsfonds, zo u wilt een landschapsfonds, maar geen energiearmoedefonds, niet dat dat geen waardevol initiatief zou zijn. Ik vermoed dat u mogelijk verwacht met de vraag naar fondsen uit windturbines door Eeklo en Maldegem in gemeenteraadsbesluiten gegoten en beslist. De onderhandelingen rond het omgevingsfonds zitten nu in een laatste rechte lijn. Ze worden bovendien begeleid door een juriste die perfect weet wat de bedoeling van het fonds is en die het hele traject, dat reeds vier jaar geleden startte, mee heeft opgevolgd. Een aantal projectontwikkelaars hebben misschien – dat klopt – niet altijd constructief meegewerkt en het waren inderdaad geen gemakkelijke onderhandelingen. Maar uiteindelijk hebben de vijf betrokken ontwikkelaars op 16 november 2016 zich publiekelijk geëngageerd om bij te dragen in het omgevingsfonds en we zullen ook binnenkort effectief landen. In die context mag ik ergens hopen dat dit een voorbeeld is. U spreekt van een precedent. Ik spreek van een voorbeeld dat voor de rest van Oost-Vlaanderen en de rest van Vlaanderen kan zijn en dat ook elders de windomgevingsfondsen zullen komen, gespijsd door de projectontwikkelaars, maar ontworpen, beheerd en bestuurd door de omwonenden. Dank u.

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mevrouw gedeputeerde. Mevrouw Gillis, dat antwoord volstaat? Goed.

PUNT 18. VRAAG VAN STEVE HERMAN (OPENBARE ZITTING)

Oxfam – schandaal

Mevrouw de voorzitter

Mijnheer Herman, u heeft het woord.

De heer Herman

Dank u wel, voorzitter. Collega's, zoals u ongetwijfeld allemaal gelezen hebt, kwam Oxfam enkele weken geleden in het oog van de storm te staan toen verhalen over seksfeestjes – al dan niet met minderjarige prostituees – afpersing, seks in ruil voor hulp, bedreiging en intimidatie van getuigen, fraude en andere onfris praktijken aan het licht kwamen. Sommigen bronnen stellen zelfs dat nu slechts het topje van de ijsberg bekend geraakt is. Ook trokken sommige gulle gevers en beroemdheden zich naar aanleiding van deze walgelijke gebeurtenissen terug en stopten met hun donaties. Het is niet de eerste keer dat Oxfam negatief in het nieuws komt en men kan zich dan ook vragen stellen, niet alleen over de organisatie zelf, maar zeker over de controle van de organisatie over haar medewerkers. Ook de provincie Oost-Vlaanderen werkt samen met Oxfam. Vandaar dat ik mij afvroeg wat de houding of reactie van het provinciebestuur naar aanleiding van deze schandalen ten aanzien van Oxfam is. Heeft de provincie bij Oxfam om uitleg gevraagd of geprotesteerd naar aanleiding van deze gebeurtenissen? Zo ja, wat was het antwoord? Zo nee, waarom niet? Heeft dit schandaal invloed op de relatie tussen de provincie en Oxfam?

DEBATTEN

Mevrouw de voorzitter

Dank u, mijnheer Herman. Dan geef ik het woord aan de heer gedeputeerde. Mijnheer gedeputeerde, u heeft het woord.

De heer gedeputeerde Couckuyt

Dank u, mevrouw de voorzitter. Ik begin misschien met de laatste vraag. Er is geen veranderd gedrag van ons naar Oxfam en de relatie naar Oxfam verandert niet, omwille van het feit, mijnheer Herman, dat er geen relatie is tussen de provincie Oost-Vlaanderen en Oxfam. Dit om te beginnen. Ook wij veroordelen natuurlijk – want in die zin is er wel een gegeven, ook wij veroordelen het gedrag van de betrokken medewerkers van Oxfam. We begrijpen ook de reactie van de donors. We weten dat Oxfam een zeer grote organisatie is waarmee we geen relatie hebben. Het is een internationale confederatie van meer dan twintig organisaties met duizend partnerorganisaties in negentig landen. Maar dit betreft de Britse tak van Oxfam en daar hebben wij al zeker geen relatie mee, gezien we met Oxfam in het geheel geen relatie hebben. Desalniettemin ben ik altijd op mijn hoede, omdat ik weet als dergelijke dingen gebeuren in een ontwikkelingsorganisatie, dat dit een weerslag heeft op de totale sector. We weten ook dat dit moment – ik heb dit voorspeld – zal aangegrepen worden om de ganse sector wat in de verdenking te stellen. Het feit dat u zegt dat dit het topje van de ijsberg is, bedoelt u wellicht toch wel mee te geven, u verwijst naar: sommigen zeggen. Gij zegt dat, ik heb het u horen zeggen. We weten dat dit een weerslag heeft. Ook weten we dat in België in Oxfam, die helemaal niets te maken heeft met Oxfam UK er een aantal donors zich terugtrekken, dat het mensen aan het twijfelen maakt en dat dat invloed heeft op de mensen die zich heel geëngageerd voor de derdewereld inzetten, maar die zich afvragen of alles goed besteed wordt. Dus dergelijke voorbeelden, incidenteel in één organisatie waar de controle wellicht te laks geweest is, het optreden te laks geweest is, heeft wereldwijde weerslag. Niet alleen in die organisatie, maar ook op andere takken van Noord-Zuidsamenwerking. We betreuren dit bijzonder. Dat is ook de reden waarom met een ongelooflijke controledrang wij zelf toekijken in al onze relaties naar organisaties waar we mee samenwerken en ook zelf toekijken in onze besteding van de middelen, omdat wij weten, mocht er een accident gebeuren in onze samenwerking in het Zuiden, mocht er iets zijn dat fout loopt in het Zuiden, dan wordt dit uitvergroot naar gans onze werking. Nog meer dan dat onze werking in Oost-Vlaanderen, mocht er iets gebeuren, in het negatieve daglicht komt, gebeurt dit bij werkingen in het Zuiden. Dus ook wij betreuren dit bijzonder. Dit is totaal onaanvaardbaar. Er kan alleen maar hard opgetreden worden hiertegen. Maar we hebben geen relatie met Oxfam en al zeker niet met Oxfam UK. Voilà, meer heb ik daar eigenlijk niet over te zeggen dan dat u het incident binnen de context moet zien van de duizend organisaties die van Oxfam deel uitmaken en waarvan Oxfam UK er eentje is, dat zij werken in negentig landen moet u weten. En dat dit een geïsoleerd incident is dat vastgesteld is en waar onvoldoende tegen opgetreden is, wat wij ook ten zeerste betreuren, te meer omwille van het perverse karakter hiervan. Dat is één. En ten tweede, omwille van de grote weerslag op de ganse sector.

Mevrouw de voorzitter

Goed, mijnheer gedeputeerde. Mijnheer Herman, u heeft het woord.

De heer Herman

Gedeputeerde, ik bekijk Oxfam als een overkoepelende organisatie die ook over incidentele aspecten verantwoordelijk is natuurlijk. Als overkoepelend gegeven bent u verantwoordelijk voor elk onderdeel dat onder uw visie valt in feite. En wij werken toch samen met Oxfam via de fairtradesamenwerking?

De heer gedeputeerde Couckuyt

Nee, ook dat is eigenlijk een misverstand. Dat zijn twee aparte organisaties. Oxfam Wereldwinkel is een andere organisatie dan de Oxfam-organisatie waar u hierover spreekt. Het zijn andere organisaties. Maar ook daar hebben wij geen samenwerkingsverband.

Mevrouw de voorzitter

Goed, ik dank u, mijnheer gedeputeerde. Mijnheer Herman, dat volstaat? Goed.
Collega's, dat was de laatste vraag. Ik dank jullie allemaal voor jullie aandacht. Wij vergaderen opnieuw op woensdag 23 mei 2018 om 14.00 uur stipt. Ondertussen is de foto genomen, dus kunnen wij volgende maand stipt beginnen, mijnheer Herman. Ik wens jullie een behouden terug naar huis-komst.

EINDE VAN DE ZITTING